Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 26 czerwca 2017 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer referencyjny:
2015/0225 (COD)

10560/17
ADD 2

EF 136
ECOFIN 564
SURE 22
CODEC 1116

NOTA DO PUNKTU I

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli (część II)
Nr dok. Kom.:	COM (2015) 473 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych

Delegacje otrzymują w załączeniu tekst wyżej wymienionego rozporządzenia w wersji tymczasowo uzgodnionej z Parlamentem Europejskim.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia ...

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013
w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[1],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

[1] Dz.U. C 68 z 6.3.2012, s. 39.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Sekurytyzacje stanowią ważny element składowy dobrze funkcjonujących rynków finansowych w zakresie, w jakim przyczyniają się one do dywersyfikacji źródeł finansowania instytucji ***oraz źródeł dywersyfikacji ryzyka*** i do uwolnienia kapitału regulacyjnego, który można następnie realokować na wspieranie dalszej działalności kredytowej***, w szczególności finansowania gospodarki realnej***. Ponadto sekurytyzacje zapewniają instytucjom i i innych uczestnikom rynku dodatkowe możliwości inwestycyjne, umożliwiając w ten sposób dywersyfikację portfela i ułatwiając przepływ finansowania do przedsiębiorstw i osób fizycznych zarówno w państwach członkowskich, jak i w wymiarze transgranicznym w całej Unii. Korzyści te należy jednak ważyć w odniesieniu do ich potencjalnych kosztów **i** ***ryzyk, w tym ich wpływu na stabilność finansową***. Jak ujawniło się to w pierwszej fazie kryzysu finansowego, który rozpoczął się latem 2007 r., wynikiem niewłaściwych praktyk na rynkach sekurytyzacyjnych były znaczące zagrożenia dla integralności systemu finansowego, zwłaszcza z powodu nadmiernego lewarowania, nieprzejrzystych i złożonych struktur, które skomplikowały ustalanie cen, mechanicznego polegania na ratingach zewnętrznych lub rozbieżności interesów inwestorów i jednostek inicjujących („ryzyka agencji”).

(2) W ostatnich latach wielkość emisji sekurytyzacyjnych w Unii pozostaje poniżej poziomu szczytowego sprzed kryzysu z wielu powodów, wśród których są uprzedzenia ogólnie kojarzone z tymi transakcjami. Odbudowa rynków sekurytyzacji powinna opierać się na rzetelnych i ostrożnych praktykach rynkowych mających na celu zapobieżenie ponownemu wystąpieniu tego zbiegu okoliczności, który wywołał kryzys finansowy. W tym celu rozporządzenie ***(UE) .../...*** [rozporządzenie w sprawie sekurytyzacji] ustanawia zasadnicze elementy ogólnych ram sekurytyzacji wraz z kryteriami *ad hoc* do określania prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji („STS") oraz system nadzoru w celu monitorowania prawidłowego stosowania tych kryteriów przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące, emitentów oraz inwestorów instytucjonalnych. Ponadto rozporządzenie ***(UE) .../...***[rozporządzenie w sprawie sekurytyzacji] przewiduje zestaw wspólnych wymogów dotyczących zatrzymania ryzyka, należytej staranności i ujawniania informacji, odnoszących się do wszystkich sektorów usług finansowych.

(3) Zgodnie z celami rozporządzenia ***(UE) .../...*** [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji] należy zmienić wymogi dotyczące kapitału regulacyjnego określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 dla instytucji inicjujących, sponsorujących lub inwestujących w sekurytyzacje, tak by wymogi te odpowiednio odzwierciedlały szczególne cechy sekurytyzacji STS***, jeżeli takie sekurytyzacje spełniają również dodatkowe wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu,*** i odnosiły się do niedoskonałości ram, które uwidoczniły się podczas kryzysu finansowego, a mianowicie ich mechanicznego polegania na ratingach zewnętrznych, zbyt niskich wag ryzyka dla transz sekurytyzacji o wysokim ratingu, bądź – przeciwnie – zbyt dużych wag ryzyka dla transz o niskim ratingu, oraz niedostatecznej wrażliwości na ryzyko. W dniu 11 grudnia 2014 r. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego opublikował „zmiany do ram sekurytyzacji" („zmienione regulacje Bazylea"), w których przedstawiono różne zmiany w standardach dotyczących kapitału regulacyjnego na potrzeby sekurytyzacji, aby odnieść się konkretnie do tych niedoskonałości. **W *dniu 11 lipca 2016 r. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego opublikował zaktualizowany standard ujmowania ekspozycji sekurytyzacyjnych w kapitale regulacyjnym, który obejmuje sposób ujmowania w kapitale regulacyjnym „prostych, przejrzystych i porównywalnych" sekurytyzacji. Standard ten zmienia standardy kapitałowe Komitetu z 2014 r. w odniesieniu do sekurytyzacji.*** Zmiany do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 powinny uwzględniać postanowienia zmienionych regulacji Bazylea.

(4) Wymogi kapitałowe dotyczące pozycji sekurytyzacyjnych objętych rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 powinny podlegać takim samym metodom obliczeń dla wszystkich instytucji. W pierwszej kolejności oraz w celu wyeliminowania wszelkich form mechanicznego polegania na ratingach zewnętrznych instytucja powinna wykorzystać swoje własne obliczenia wymogów dotyczących kapitału regulacyjnego, jeżeli instytucja ta posiada pozwolenie na stosowanie metody wewnętrznych ratingów („***metoda*** IRB") w stosunku do ekspozycji tego samego rodzaju, jak te stanowiące podstawę sekurytyzacji, i jest w stanie obliczyć wymogi dotyczące kapitału regulacyjnego w odniesieniu do ekspozycji bazowych, tak jak gdyby te ekspozycje nie zostały poddane sekurytyzacji („K_{irb}"), w każdym przypadku z zastrzeżeniem pewnych z góry określonych danych wejściowych (▌SEC-IRBA▌). ***Standardowa*** metoda sekurytyzacji (▌„SEC-***SA***") powinna z kolei być dostępna dla instytucji, które nie mogą stosować SEC-IRBA w odniesieniu do swoich pozycji w danej sekurytyzacji. ***Metoda SEC-SA powinna być oparta na przedstawionym przez nadzór wzorze wykorzystującym*** – jako dane wstępne – wymogi kapitałowe, które byłyby obliczane według metody standardowej w odniesieniu do ryzyka kredytowego (***SA***) związanego z ekspozycjami bazowymi, jeżeli ***ekspozycje te*** nie zostały poddane sekurytyzacji („Ksa"). ***Jeżeli dwie pierwsze metody nie są dostępne, instytucje powinny mieć możliwość zastosowania metody sekurytyzacji opartej na ratingach zewnętrznych (SEC-ERBA). W ramach SEC-ERBA wymogi kapitałowe powinny być przypisane do transz sekurytyzacji na podstawie ich ratingu zewnętrznego. Niemniej jednak instytucje powinny zawsze stosować metodę SEC-ERBA w sytuacjach awaryjnych, kiedy metoda SEC-IRBA nie jest dostępna dla niektórych transz sekurytyzacji STS o średnim i niskim ratingu, określonych za pomocą stosownych parametrów. W odniesieniu do sekurytyzacji niebędących sekurytyzacjami STS należy dodatkowo ograniczyć stosowanie metody SEC-SA po metodzie SEC-IRBA. Ponadto właściwe organy powinny mieć możliwość zakazania stosowania metody SEC-SA, kiedy metoda ta nie jest w stanie adekwatnie stawić czoła ryzykom, jakie dana sekurytyzacja stwarza dla wypłacalności danej instytucji lub dla stabilności finansowej. Instytucjom należy zezwolić na stosowanie – po zgłoszeniu właściwemu organowi – metody SEC-ERBA w odniesieniu do wszystkich posiadanych przez nie sekurytyzacji mających rating, kiedy instytucje te nie mogą stosować metody SEC-IRBA.***

(5) Ryzyko agencji i ryzyko modelu są bardziej rozpowszechnione w odniesieniu do sekurytyzacji niż w przypadku innych aktywów finansowych i prowadzą do pewnego stopnia niepewności przy obliczaniu wymogów kapitałowych na potrzeby sekurytyzacji, nawet po uwzględnieniu wszystkich odpowiednich czynników ryzyka. W celu właściwego uwzględnienia tych ryzyk należy zmienić rozporządzenie (UE) nr 575/2013, tak aby przewidziany był minimalny dolny limit wagi ryzyka na poziomie 15 % dla wszystkich pozycji sekurytyzacyjnych. Resekurytyzacje cechują się jednak większą złożonością i ryzykownością, w związku z czym ***tylko niektóre formy resekurytyzacji są dozwolone na mocy [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji]. Ponadto*** pozycje ***resekurytyzacyjne*** powinny podlegać ostrożniejszemu obliczaniu kapitału regulacyjnego i być objęte dolnym limitem wagi ryzyka na poziomie 100 %.

(6) Instytucje nie powinny być zobowiązane do stosowania w odniesieniu do pozycji uprzywilejowanej wyższej wagi ryzyka niż ta, która miałaby zastosowanie, gdyby bezpośrednio zachowała ekspozycje bazowe, odzwierciedlając w ten sposób korzyść wsparcia jakości kredytowej, które pozycje uprzywilejowane uzyskują dzięki transzom o niższym stopniu uprzywilejowania w strukturze sekurytyzacji. Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 powinno zatem przewidywać metodę pełnego przeglądu, zgodnie z którą uprzywilejowanej pozycji sekurytyzacyjnej należy przypisać maksymalną wagę ryzyka równą średniej wadze ryzyka ***ważonej ekspozycją*** mającej zastosowanie do ekspozycji bazowych, a metoda taka powinna być dostępna niezależnie od tego, czy dana pozycja podlega ocenie ratingowej, czy też nie, i niezależnie od metody zastosowanej do puli bazowej (metody standardowej lub ***metody*** IRB), z zastrzeżeniem pewnych warunków.

(7) Ogólny limit górny w postaci maksymalnych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem jest dostępny zgodnie z obowiązującymi ramami dla instytucji, które mogą obliczać wymogi kapitałowe z tytułu ekspozycji bazowych zgodnie z ***metodą*** IRB, jak gdyby te ekspozycje nie były objęte sekurytyzacją (K_{IRB}). O ile proces sekurytyzacji zmniejsza ryzyko związane z ekspozycjami bazowymi, o tyle ten górny limit powinien być dostępny dla wszystkich instytucji inicjujących i instytucji sponsorujących, bez względu na metodę wykorzystywaną do obliczania wymogów dotyczących kapitału regulacyjnego na potrzeby pozycji sekurytyzacyjnych.

(8) Jak zauważył Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (▌EUNB) w swoim sprawozdaniu z ***lipca*** 2015 r.[2] na temat kwalifikujących się sekurytyzacji, z dowodów empirycznych dotyczących niewykonania zobowiązań oraz strat wynika, że sekurytyzacje STS wykazywały podczas kryzysu finansowego lepsze wyniki niż inne sekurytyzacje, odzwierciedlając stosowanie prostych i przejrzystych struktur oraz solidnych praktyk dotyczących realizacji w przypadku sekurytyzacji STS cechujących się mniejszymi ryzykami kredytowymi i operacyjnymi oraz mniejszymi ryzykami agencji. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 575/2013, aby przewidzieć kalibrację sekurytyzacji STS odpowiednio uwzględniającą ryzyko***, pod warunkiem że sekurytyzacje te spełniają również dodatkowe wymogi w zakresie minimalizowania ryzyka,*** w sposób zalecany przez ▌EUNB w jego sprawozdaniu, obejmujący w szczególności niższy dolny limit wagi ryzyka na poziomie 10 % w odniesieniu do pozycji uprzywilejowanych.

[2] Zob. https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf

(9) ***Niższe wymogi kapitałowe mające zastosowanie do*** sekurytyzacji STS ▌ należy ograniczyć do sekurytyzacji, w których prawo własności ekspozycji bazowych zostaje przeniesione na rzecz ***jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji („SSPE")*** („sekurytyzacje tradycyjne"). Instytucjom zachowującym pozycje uprzywilejowane w sekurytyzacjach syntetycznych zabezpieczonych bazową pulą kredytów dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) należy jednak ***również*** zezwolić na stosowanie w odniesieniu do tych pozycji niższych wymogów kapitałowych dostępnych dla sekurytyzacji STS, jeżeli transakcje te uznaje się za transakcje wysokiej jakości według pewnych rygorystycznych kryteriów***, w tym dotyczących kwalifikowalnych inwestorów***. W szczególności ▌ taki podzestaw sekurytyzacji syntetycznych ***powinien korzystać*** z gwarancji lub kontrgwarancji ze strony ***a)*** rządu centralnego lub banku centralnego państwa członkowskiego ***lub podmiotu finansowania preferencyjnego, albo b) inwestora instytucjonalnego, pod warunkiem że gwarancja lub kontrgwarancja są w pełni zabezpieczone środkami pieniężnymi zdeponowanymi w instytucjach inicjujących.*** Preferencyjne traktowanie kapitału regulacyjnego w ***odniesieniu do sekurytyzacji STS***, które byłoby dla ***tych transakcji*** dostępne na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013, pozostaje bez uszczerbku dla zgodności z ***unijnymi ramami dotyczącymi pomocy państwa zdefiniowanymi w dyrektywie 2014/59/UE.***

(10) Do pozostałej części wymogów dotyczących kapitału regulacyjnego na potrzeby sekurytyzacji w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 należy wprowadzić jedynie powiązane zmiany w zakresie niezbędnym, by odzwierciedlić nową hierarchię metod oraz przepisy szczególne dotyczące sekurytyzacji STS. W szczególności przepisy dotyczące uznania przeniesienia istotnej części ryzyka oraz przepisy dotyczące wymogów w zakresie zewnętrznych ocen kredytowych powinny nadal być stosowane w ***zasadniczo*** identyczny sposób jak obecnie. Jednakże część piątą rozporządzenia (UE) nr 575/2013 należy skreślić w całości, z wyjątkiem wymogu posiadania dodatkowych wag ryzyka, który powinien być nakładany na instytucje, u których stwierdzono naruszenie przepisów rozdziału 2 rozporządzenia ***(UE) .../...*** [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji].

▌

(11) Właściwe jest, by zmiany do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przewidziane w niniejszym rozporządzeniu miały zastosowanie do sekurytyzacji emitowanych w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia lub po tej dacie oraz do sekurytyzacji nierozliczonych na ten dzień. Do celów pewności prawa i złagodzenia w jak największym stopniu kosztów przejściowych instytucjom należy jednak zezwolić na zachowanie praw nabytych w odniesieniu do wszystkich nierozliczonych pozycji sekurytyzacyjnych posiadanych przez nie w tym dniu na okres kończący się w dniu [31 grudnia 2019] r. W przypadku gdy dana instytucja korzysta z tej opcji, nierozliczone sekurytyzacje nadal powinny podlegać ***mającym zastosowanie przepisom*** określonym w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 w brzmieniu, które miało zastosowanie przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 575/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 wprowadza się następujące zmiany:

(1) w art. 4 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„(13) »jednostka inicjująca« oznacza jednostkę inicjującą zdefiniowaną w **art. 2** ***pkt*** 3 ***rozporządzenia (UE) .../...*** [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];

(14) »jednostka sponsorująca« oznacza jednostkę sponsorującą zdefiniowaną w art. 2 ***pkt 5 rozporządzenia (UE) .../...*** [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];

b) pkt (61)***, (62)***i (63) otrzymują brzmienie:

(61) »sekurytyzacja« oznacza sekurytyzację zdefiniowaną w art. 2 ***pkt 1 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];***

(62) »pozycja sekurytyzacyjna« oznacza pozycję sekurytyzacyjną zdefiniowaną w art. 2 pkt 19 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];

(63) »resekurytyzacja« oznacza resekurytyzację zdefiniowaną w art. 2 ***pkt 4 rozporządzenia (UE) .../...*** [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];”;

c) pkt 66 i 67 otrzymują brzmienie:

(66) »jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji« lub »SSPE« oznaczają jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji lub SSPE zdefiniowaną w art. 2 ***pkt 2 rozporządzenia (UE) .../...*** [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];

(67) »transza« oznacza transzę zdefiniowaną w ***art. 2 pkt*** 6 ***rozporządzenia (UE) .../...*** [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];";

d) dodaje się następujący punkt:

(129) »jednostka obsługująca« oznacza podmiot zarządzający na bieżąco pulą nabytych wierzytelności lub bazowymi ekspozycjami kredytowymi.";

(2) w art. 36 ust. 1 lit. k) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) pozycji sekurytyzacyjnych, zgodnie z art. 244 ust. 1 lit. b), art. 245 ust. 1 lit. b) i art. 253;";

(3) art. 109 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 109
Traktowanie pozycji sekurytyzacyjnych

Instytucje obliczają kwotę ekspozycji ważonych ryzykiem dla pozycji posiadanej w ramach sekurytyzacji zgodnie z rozdziałem 5.”;

(4) art. 134 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

(6) W przypadku gdy instytucja zapewnia ochronę kredytową obejmującą wiele ekspozycji i gdy według warunków tej ochrony n-te niewykonanie zobowiązania dotyczące ekspozycji uruchamia płatność, a to zdarzenie kredytowe oznacza rozwiązanie umowy, wagi ryzyka ekspozycji z tego koszyka zostaną zagregowane, wyłączywszy n-1 ekspozycji, do maksymalnej wartości 1 250 % i pomnożone przez kwotę nominalną ochrony zapewnionej przez kredytowy instrument pochodny w celu uzyskania kwoty aktywów ważonej ryzykiem. N-1 ekspozycje, które należy wyłączyć z agregacji, określa się, przyjmując, że są to takie ekspozycje, które cechuje niższa kwota ekspozycji ważonej ryzykiem niż kwota ekspozycji ważonej ryzykiem dowolnej z ekspozycji objętych agregacją.”;

(5) skreśla się art. 142 ust. 1 pkt 8;

(6) art. 153 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

(7) W przypadku nabytych wierzytelności korporacyjnych podlegające odliczeniu rabaty ***cenowe*** przy zakupie, zabezpieczenia lub gwarancje częściowe stanowiące ochronę pierwszej straty z tytułu niewykonania zobowiązania, straty spowodowanej rozmyciem udziałów lub z tytułu obu tych rodzajów strat mogą być ***przez nabywcę wierzytelności lub przez beneficjenta zabezpieczenia lub gwarancji częściowej*** traktowane jak ***ochrona*** pierwszej straty ***zgodnie z rozdziałem 5 sekcja 3 podsekcje 2 i 3. Sprzedawca, który oferuje podlegający odliczeniu rabat cenowy przy zakupie, i dostawca zabezpieczenia lub gwarancji częściowych traktują je jako ekspozycję z tytułu pozycji pierwszej straty zgodnie z rozdziałem 5 sekcja 3 podsekcje 2 i 3.";***

(7) art. 154 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

(6) W przypadku nabytych wierzytelności ***detalicznych*** podlegające odliczeniu rabaty cenowe przy zakupie, zabezpieczenia lub gwarancje częściowe stanowiące ochronę pierwszej straty z tytułu niewykonania zobowiązania, straty spowodowanej rozmyciem udziałów lub z tytułu obu tych rodzajów strat mogą być ***przez nabywcę wierzytelności lub przez beneficjenta zabezpieczenia lub gwarancji częściowej*** traktowane jak ***ochrona*** pierwszej straty ***zgodnie z sekcją 3 podsekcje 2 i 3. Sprzedawca, który oferuje podlegający odliczeniu rabat cenowy przy zakupie, i dostawca zabezpieczenia lub gwarancji częściowych traktują je jako ekspozycję z tytułu pozycji pierwszej straty zgodnie z sekcją 3 podsekcje 2 i 3.";***

(8) art. 197 ust. 1 lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) pozycje sekurytyzacyjne, które nie są pozycjami resekurytyzacyjnymi i które podlegają wadze ryzyka równej 100 % lub niższej zgodnie z art. 261–264.”;

(9) w części trzeciej tytuł II rozdział 5 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 5

SEKCJA 1
DEFINICJE I KRYTERIA SEKURYTYZACJI STS

Artykuł 242
Definicje

Do celów niniejszego rozdziału ▌ stosuje się następujące definicje:

(1) »opcja odkupu końcowego« oznacza zawartą w umowie opcję, która uprawnia jednostkę inicjującą do kupna pozycji sekurytyzacyjnych, zanim wszystkie ekspozycje sekurytyzowane zostaną spłacone, albo poprzez wykup pozostałych w puli ekspozycji bazowych w przypadku tradycyjnej sekurytyzacji, albo poprzez zakończenie ochrony kredytowej w przypadku sekurytyzacji syntetycznej; w obu przypadkach kiedy kwota nierozliczonych ekspozycji bazowych spada do pewnego wcześniej określonego poziomu lub poniżej tego poziomu;

(2) »wydzielona należność odsetkowa wspierająca jakość kredytową« oznacza składnik aktywów bilansowych reprezentujący wycenę przepływów środków pieniężnych związanych z przyszłymi przychodami z tytułu marż i stanowi podporządkowaną transzę w ramach sekurytyzacji;

(3) »instrument wsparcia płynności« oznacza ***instrument wsparcia płynności zdefiniowany w art. 2 pkt 14 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji]***;";

(4) »pozycja bez ratingu« oznacza pozycję sekurytyzacyjną, która nie posiada uznanej oceny kredytowej ▌ ***zgodnie z*** sekcją 4;

(5) »pozycja z ratingiem« oznacza pozycję sekurytyzacyjną, która posiada uznaną ocenę kredytową ▌ ***zgodnie z*** sekcją 4;

(6) »uprzywilejowana pozycja sekurytyzacyjna« oznacza pozycję wspartą lub zabezpieczoną pierwszym wezwaniem do spłaty wszystkich ekspozycji bazowych, bez uwzględnienia dla tych celów kwot należnych z tytułu kontraktów na stopę procentową lub pochodnych instrumentów walutowych, opłat lub innych podobnych płatności ▌ ***oraz niezależnie od ewentualnych różnic w terminach zapadalności w odniesieniu do co najmniej jednej innej transzy uprzywilejowanej, z którą dana pozycja dzieli straty na zasadzie proporcjonalnej;***

(7) »pula IRB« oznacza pulę ekspozycji bazowych takiego rodzaju, w odniesieniu do którego instytucja posiada zezwolenie na stosowanie metody IRB i jest w stanie obliczać kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z rozdziałem 3 w odniesieniu do wszystkich tych ekspozycji;

▌

(8) »pula mieszana« oznacza pulę ekspozycji bazowych takiego rodzaju, w odniesieniu do którego instytucja posiada zezwolenie na stosowanie metody IRB i jest w stanie obliczać kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z rozdziałem 3 w odniesieniu do niektórych, ale nie wszystkich ekspozycji;

▌

(9) »nadzabezpieczenie« oznacza wszelkie formy wsparcia jakości kredytowej, na mocy których ekspozycjom bazowym przyznawana jest wartość wyższa niż wartość pozycji sekurytyzacyjnych;

(10) »sekurytyzacja STS« oznacza sekurytyzację ***zdefiniowaną w art. 6 rozporządzenia (UE) .../...*** [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji] ▌;

(11) »***program*** emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami« ***lub*** »program ABCP« ▌oznacza program emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami (ABCP) zdefiniowany w art. 2 ***pkt 7 rozporządzenia (UE) .../...*** [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];

(12) »sekurytyzacja tradycyjna« oznacza sekurytyzację tradycyjną zdefiniowaną w ***art. 2 pkt*** 9 ***rozporządzenia (UE) .../...*** [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];

(13) »sekurytyzacja syntetyczna« oznacza sekurytyzację syntetyczną zdefiniowaną w ***art. 2 pkt*** 10 ***rozporządzenia (UE) .../...*** [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];

(14) »ekspozycja odnawialna« oznacza ekspozycję odnawialną zdefiniowaną w ***art. 2 pkt*** 15 ***rozporządzenia (UE) .../...*** [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];

(15) »opcja przedterminowej spłaty należności« oznacza opcję przedterminowej spłaty należności zdefiniowaną w art. 2 ***pkt 17 rozporządzenia (UE) .../...*** [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];

(16) »transza pierwszej straty« oznacza transzę pierwszej straty zdefiniowaną w art. 2 ***pkt 18 rozporządzenia (UE) .../...*** [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji]";

(17***) »pozycja sekurytyzacyjna typu mezzanine« oznacza pozycję w ramach sekurytyzacji, która jest podporządkowana uprzywilejowanej pozycji sekurytyzacyjnej i bardziej uprzywilejowana niż transza pierwszej straty oraz która podlega wadze ryzyka niższej niż 1 250 % i wyższej niż 25 % zgodnie z rozdziałem 5 sekcja 3 podsekcje 2 i 3;***

(18) »pozycja sekurytyzacyjna« oznacza ekspozycję z tytułu sekurytyzacji zdefiniowaną w art. 2 pkt 19 [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];

(19) »transakcja na papierach dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami« lub »transakcja ABCP« oznaczają transakcję na papierach dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami lub transakcję ABCP zdefiniowane w art. 2 pkt 8 [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];

(20) »podmiot finansowania preferencyjnego« oznacza dowolną jednostkę lub podmiot, które zostały utworzone przez rząd centralny, samorząd regionalny lub lokalny państwa członkowskiego i które udzielają kredytów preferencyjnych lub gwarancji preferencyjnych i których głównym celem nie jest osiągnięcie zysku ani maksymalizacja udziału w rynku, ale propagowanie celów danego rządu lub samorządu dotyczących polityki publicznej, pod warunkiem że – z zastrzeżeniem zasad pomocy państwa – ten rząd lub samorząd mają obowiązek ochrony ekonomicznej podstawy danej jednostki lub podmiotu i utrzymania ich rentowności w całym ich okresie życia lub że co najmniej 90 % ich pierwotnego kapitału lub finansowania lub kredytu preferencyjnego, których udzielają, jest bezpośrednio lub pośrednio gwarantowane przez rząd centralny, samorząd regionalny lub lokalny danego państwa członkowskiego.

Artykuł 243

Kryteria sekurytyzacji STS ***kwalifikującej się do zróżnicowanego sposobu traktowania kapitału***

(1) Pozycje w programie ***lub transakcji*** ABCP, ***które*** kwalifikują się jako pozycje sekurytyzacji STS, ***kwalifikują się*** do ***traktowania określonego w*** art. 260, 262 i 264, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) ▌ekspozycje bazowe▌ spełniają **–** ***w momencie ich ujęcia w programie ABCP, zgodnie z najlepszą wiedzą jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy –*** warunki niezbędne, by przypisać im, zgodnie z metodą standardową oraz przy uwzględnieniu wszystkich uznanych sposobów ograniczania ryzyka kredytowego, wagę ryzyka równą lub niższą niż 75 % na podstawie indywidualnej ekspozycji, jeżeli ekspozycja jest ekspozycją detaliczną, lub 100 % w przypadku wszystkich innych ekspozycji;

b) łączna wartość ekspozycji z tytułu wszystkich ekspozycji wobec pojedynczego dłużnika na poziomie programu ABCP nie przekracza ***2*** % łącznej wartości ekspozycji z tytułu wszystkich ekspozycji w ramach programu ABCP w momencie, gdy ekspozycje zostały dodane do programu ABCP. Do celów niniejszego obliczenia pożyczki lub leasingi na rzecz grupy powiązanych klientów **–** ***zgodnie z najlepszą wiedzą jednostki sponsorującej*** **–** uznaje się za ekspozycje wobec jednego dłużnika.

W przypadku należności z tytułu dostaw i usług ***akapit pierwszy niniejszej*** litery ▌ nie ma zastosowania w przypadku, gdy ryzyko kredytowe tych należności jest w pełni zabezpieczone uznaną ochroną kredytową zgodnie z rozdziałem 4, pod warunkiem że w tym przypadku dostawcą ochrony jest instytucja, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji. Do celów niniejszego akapitu jedynie część należności z tytułu dostaw i usług pozostałą po uwzględnieniu skutku rabatów cenowych przy zakupie i ***nadzabezpieczenia*** stosuje się w celu określenia, czy są one w całości zabezpieczone **i** ***czy został osiągnięty limit koncentracji***.

W przypadku sekurytyzowanych wartości rezydualnych związanych z leasingiem akapit pierwszy niniejszej litery nie ma zastosowania, jeżeli wartości te nie są narażone na ryzyko refinansowania lub odsprzedaży w wyniku możliwego do wyegzekwowania na drodze prawnej zobowiązania do odkupienia lub refinansowania ekspozycji po ustalonej wcześniej kwocie przez stronę trzecią kwalifikowalną na mocy art. 201 ust. 1.

W drodze odstępstwa od lit. a), jeżeli instytucja stosuje przepis określony w art. 248 ust. 3 lub otrzymała zezwolenie na stosowanie metody wewnętrznych oszacowań zgodnie z art. 265, waga ryzyka, jaką instytucja ta przypisałaby instrumentowi wsparcia płynności, który całkowicie pokrywa ABCP wyemitowane w ramach programu, jest równa lub niższa niż 100 %.

(2) Pozycje w ramach sekurytyzacji innej niż program ***lub transakcja*** ABCP, ***które*** kwalifikują się jako pozycje sekurytyzacji STS, ***kwalifikują się*** do ***traktowania określonego w*** art. 260, 262 i 264, jeżeli spełnione są następujące warunki:

▌

a) w momencie włączenia do sekurytyzacji łączna wartość ekspozycji z tytułu wszystkich ekspozycji wobec pojedynczego dłużnika w puli nie przekracza ***2*** % łącznej wartości nierozliczonych ekspozycji z puli ekspozycji bazowych. Do celów niniejszego wyliczenia pożyczki lub leasingi na rzecz grupy powiązanych klientów ▌ uznaje się za ekspozycje wobec jednego dłużnika.

W przypadku sekurytyzowanych wartości rezydualnych związanych z leasingiem akapit pierwszy niniejszej litery nie ma zastosowania, jeżeli wartości te nie są narażone na ryzyko refinansowania lub odsprzedaży w wyniku możliwego do wyegzekwowania na drodze prawnej zobowiązania do odkupienia lub refinansowania ekspozycji po ustalonej wcześniej kwocie przez stronę trzecią kwalifikowalną na mocy art. 201 ust. 1.

b) w momencie włączenia ich do sekurytyzacji ekspozycje bazowe spełniają warunki niezbędne, by przypisać im – zgodnie z metodą standardową oraz przy uwzględnieniu wszystkich uznanych sposobów ograniczania ryzyka kredytowego – wagę ryzyka równą lub niższą niż:

(i) 40 % na podstawie średniej ważonej wartością ekspozycji w przypadku portfela, w którym ekspozycjami są kredyty zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach mieszkalnych lub w pełni gwarantowane kredyty na nieruchomości mieszkalne, o których mowa w art. 129 ust. ***1 lit.*** e);

(ii) 50 % na podstawie indywidualnej ekspozycji, w przypadku gdy ekspozycja ma charakter pożyczki zabezpieczonej hipoteką na nieruchomości komercyjnej;

(iii) 75 % na podstawie indywidualnej ekspozycji, w przypadku gdy ekspozycja jest ekspozycją detaliczną;

(iv) 100 % w odniesieniu do wszystkich innych ekspozycji, na podstawie indywidualnej ekspozycji;

c) w przypadku gdy ma zastosowanie lit. b) ppkt (i) oraz (ii), kredyty zabezpieczone prawami niższego rzędu względem danego składnika aktywów włącza się do sekurytyzacji jedynie wtedy, gdy wszystkie kredyty zabezpieczone prawami wyższego rzędu względem tego składnika aktywów są również objęte sekurytyzacją;

d) w przypadku gdy zastosowanie ma lit. b) ppkt (i), do żadnej pożyczki w puli ekspozycji bazowych nie stosuje się wyższego niż 100 % współczynnika pokrycia należności zabezpieczeniem **w *momencie włączenia do sekurytyzacji,*** mierzonego zgodnie z ▌ art. 129 ***ust. 1 lit. d) ppkt (i)*** oraz ▌ art. ***229 ust. 1.***

SEKCJA 2

UZNANIE PRZENIESIENIA ISTOTNEJ CZĘŚCI RYZYKA

Artykuł 244

Sekurytyzacja tradycyjna

(1) Instytucja inicjująca sekurytyzację tradycyjną może wyłączyć ekspozycje bazowe ze ***swoich*** obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i***, stosownie do sytuacji,*** kwot oczekiwanej straty, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:

a) istotna część ryzyka kredytowego związana z ekspozycjami bazowymi została przeniesiona na osoby trzecie;

b) instytucja inicjująca stosuje wagę ryzyka równą ***1 250*** % wobec wszystkich pozycji sekurytyzacyjnych, które posiada w ramach sekurytyzacji, lub odejmuje te pozycje sekurytyzacyjne od pozycji kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 36 ust. 1 ***lit. k)*** ▌ .

(2) Istotną część ryzyka kredytowego uznaje się za przeniesioną w jednym z następujących przypadków:

a) wartość kwot ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu pozycji sekurytyzacyjnych typu mezzanine posiadanych przez instytucję inicjującą w ramach sekurytyzacji nie przekracza 50 % wartości kwot ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu wszystkich pozycji sekurytyzacyjnych typu mezzanine w ramach tej sekurytyzacji;

b) instytucja inicjująca nie posiada więcej niż 20 % wartości ekspozycji transzy pierwszej straty w ramach sekurytyzacji, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

(i) jednostka inicjująca może wykazać, że wartość ekspozycji transzy pierwszej straty przekracza uzasadnione szacunki dotyczące oczekiwanej straty na ekspozycjach bazowych o znaczny margines;

(ii) nie ma ***pozycji*** sekurytyzacyjnych ▌ typu mezzanine.

Jeżeli możliwe zmniejszenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, które instytucja inicjująca mogłaby uzyskać w wyniku sekurytyzacji zgodnie z lit. a) lub b), nie jest uzasadnione proporcjonalnym przeniesieniem ryzyka kredytowego na osoby trzecie, właściwe organy mogą w indywidualnych przypadkach podejmować decyzje o nieuznaniu, że istotna część ryzyka kredytowego została przeniesiona na osoby trzecie.

▌

(3) W drodze odstępstwa od ust. 2 właściwe organy mogą zezwolić instytucjom inicjującym na uznanie przeniesienia istotnej części ryzyka kredytowego w związku z sekurytyzacją, jeżeli instytucja inicjująca wykaże w każdym przypadku, że ograniczenie wymogów w zakresie funduszy własnych, które instytucja inicjująca osiąga poprzez sekurytyzację, jest uzasadnione proporcjonalnym przeniesieniem ryzyka kredytowego na osoby trzecie. Zezwolenia można udzielić wyłącznie w przypadku, gdy instytucja spełnia ***oba*** następujące warunki:

a) instytucja dysponuje odpowiednimi wewnętrznymi zasadami zarządzania ryzykiem i metodami oceny przeniesienia ryzyka kredytowego;

b) instytucja uznała również przeniesienie ryzyka kredytowego na osoby trzecie w każdym przypadku do celów swojego wewnętrznego procesu zarządzania ryzykiem i alokacji kapitału wewnętrznego.

(4) Oprócz wymogów określonych w ust. 1–3 spełnione są też następujące warunki:

a) dokumentacja dotycząca transakcji odzwierciedla istotę ekonomiczną sekurytyzacji;

b) pozycje sekurytyzacyjne nie stanowią zobowiązań płatniczych instytucji inicjującej;

c) ekspozycje bazowe znajdują się poza zasięgiem instytucji inicjującej oraz jej wierzycieli w sposób, który spełnia wymóg określony w art. ***8 ust. 1 rozporządzenia (UE) .../...*** [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];

d) instytucja inicjująca nie zachowuje kontroli nad ekspozycjami bazowymi. Uznaje się, że kontrola nad ekspozycjami bazowymi została zachowana, jeżeli jednostka inicjująca ma prawo odkupu od jednostki przejmującej uprzednio przeniesionych ekspozycji w celu realizacji związanych z nimi zysków lub jeżeli w inny sposób wymaga się od jednostki inicjującej ponownego przejęcia przeniesionego ryzyka. Zachowanie przez instytucję inicjującą praw lub obowiązków dotyczących administrowania w odniesieniu do ekspozycji bazowych nie stanowi samo w sobie kontroli nad ekspozycjami;

e) dokumentacja dotycząca sekurytyzacji nie zawiera warunków, które:

(i) nakładają na instytucję inicjującą obowiązek zmiany ekspozycji bazowych w celu poprawy średniej jakości puli;

(ii) zwiększają dochód wypłacany posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych lub w inny sposób podnoszą jakość tych pozycji w odpowiedzi na pogorszenie się jakości kredytowej ekspozycji bazowych;

f) w stosownych przypadkach z dokumentacji transakcji jasno wynika, że jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca mogą zakupić lub odkupić pozycje sekurytyzacyjne bądź dokonać restrukturyzacji, odkupu lub zastąpienia ekspozycji bazowych poza swoje zobowiązania umowne, jedynie jeżeli takie ustalenia zostały dokonane zgodnie z warunkami panującymi na rynku, a strony tych ustaleń działają we własnym interesie jako wolne i niezależne podmioty (na warunkach rynkowych);

g) jeżeli opcja odkupu końcowego jest dostępna, spełnia ona również następujące warunki:

(i) opcję realizuje się według uznania instytucji inicjującej;

(ii) opcję można zrealizować wyłącznie wtedy, gdy niespłacone pozostaje co najwyżej 10 % pierwotnej wartości ekspozycji bazowych;

(iii) opcji nie skonstruowano w sposób mający na celu uniknięcie przypisania strat do pozycji wsparcia jakości kredytowej lub innych pozycji posiadanych przez inwestorów ani w jakikolwiek inny sposób mający zapewnić wsparcie jakości kredytowej;

h) instytucja inicjująca otrzymała opinię wykwalifikowanego radcy prawnego, potwierdzającą, że sekurytyzacja spełnia warunki określone w ***lit. c)*** niniejszego ustępu.

(5) Właściwe organy informują EUNB o przypadkach, w których zadecydowały, że możliwe zmniejszenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem nie jest uzasadnione proporcjonalnym przeniesieniem ryzyka kredytowego na osoby trzecie zgodnie z ust. 2, oraz o przypadkach, w których postanowiły one zastosować przepisy ust. 3.

(6) EUNB monitoruje zakres praktyk nadzorczych w odniesieniu do uznania przeniesienia istotnej części ryzyka w sekurytyzacji tradycyjnej zgodnie z niniejszym artykułem. ***Ponadto EUNB dokonuje przeglądu*** następujących kwestii:

a) warunków przeniesienia istotnej części ryzyka kredytowego na osoby trzecie zgodnie z ust. 2, 3 i 4;

b) interpretacji „proporcjonalnego przeniesienia ryzyka kredytowego na osoby trzecie" do celów oceny przez właściwe organy przewidzianej w przedostatnim akapicie ust. 2 i w ust. 3;

c) wymogów dotyczących oceny transakcji sekurytyzacyjnych przez właściwe organy, w odniesieniu do których to transakcji jednostka inicjująca ubiega się o uznanie przeniesienia istotnej części ryzyka kredytowego na osoby trzecie zgodnie z ust. 2 lub 3.

EUNB przedstawi Komisji swoje ustalenia w formie sprawozdania do dnia [dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja, po wzięciu pod uwagę sprawozdania EUNB, może przyjąć akt delegowany zgodnie z art. 462 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez doprecyzowanie kwestii wymienionych w lit. a)-c) niniejszego ustępu.

Artykuł 245

Sekurytyzacja syntetyczna

(1) Instytucja inicjująca sekurytyzację syntetyczną może obliczać kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem i, w stosownych przypadkach, kwoty oczekiwanej straty, **w *odniesieniu*** do ekspozycji ***bazowych*** zgodnie z ***art. 251 i 252,*** jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:

a) istotna część ryzyka kredytowego została przeniesiona na osoby trzecie poprzez ochronę kredytową rzeczywistą lub nierzeczywistą;

b) instytucja inicjująca stosuje wagę ryzyka równą ***1 250*** % wobec wszystkich pozycji sekurytyzacyjnych, które zachowuje w ramach sekurytyzacji, lub odejmuje te pozycje sekurytyzacyjne od pozycji kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. k).

(2) Istotną część ryzyka kredytowego uznaje się za przeniesioną w jednym z następujących przypadków:

a) wartość kwot ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu pozycji sekurytyzacyjnych typu mezzanine posiadanych przez instytucję inicjującą w ramach sekurytyzacji nie przekracza 50 % wartości kwot ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu wszystkich pozycji sekurytyzacyjnych typu mezzanine w ramach tej sekurytyzacji;

b) instytucja inicjująca nie posiada więcej niż 20 % wartości ekspozycji transzy pierwszej straty w ramach sekurytyzacji, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

(i) jednostka inicjująca może wykazać, że wartość ekspozycji transzy pierwszej straty przekracza uzasadnione szacunki dotyczące oczekiwanej straty na ekspozycjach bazowych o znaczny margines;

(ii) w ramach sekurytyzacji nie ma pozycji sekurytyzacyjnych typu mezzanine.

Jeżeli możliwe zmniejszenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, które instytucja inicjująca mogłaby uzyskać w wyniku sekurytyzacji, nie jest uzasadnione proporcjonalnym przeniesieniem ryzyka kredytowego na osoby trzecie, właściwe organy mogą w indywidualnych przypadkach podejmować decyzje o nieuznaniu, że istotna część ryzyka kredytowego została przeniesiona na osoby trzecie.

(3) W drodze odstępstwa od ust. 2 właściwe organy mogą zezwolić instytucjom inicjującym na uznanie przeniesienia istotnej części ryzyka kredytowego w związku z sekurytyzacją, jeżeli instytucja inicjująca wykaże w każdym przypadku, że ograniczenie wymogów w zakresie funduszy własnych, które instytucja inicjująca osiąga poprzez sekurytyzację, jest uzasadnione proporcjonalnym przeniesieniem ryzyka kredytowego na osoby trzecie. Zezwolenia można udzielić wyłącznie w przypadku gdy instytucja spełnia następujące warunki:

a) instytucja dysponuje odpowiednimi wewnętrznymi zasadami zarządzania ryzykiem i metodami oceny przeniesienia ryzyka;

b) instytucja uznała również przeniesienie ryzyka kredytowego na osoby trzecie w każdym przypadku do celów swojego wewnętrznego procesu zarządzania ryzykiem i alokacji kapitału wewnętrznego.

(4) Oprócz wymogów określonych w ust. 1–3 spełnione są też następujące warunki:

a) dokumentacja dotycząca transakcji odzwierciedla istotę ekonomiczną sekurytyzacji;

b) ochrona kredytowa, za pomocą której przenoszone jest ryzyko kredytowe, jest zgodna z art. 249;

c) dokumentacja dotycząca sekurytyzacji nie zawiera warunków, które:

(i) nakładają znaczne progi istotności, poniżej których uznaje się, że ochrona kredytowa nie jest uruchamiana w razie wystąpienia zdarzenia kredytowego;

(ii) zezwalają na wypowiedzenie ochrony wskutek pogorszenia jakości kredytowej ekspozycji bazowych;

(iii) nakładają na instytucję inicjującą obowiązek zmiany składu ekspozycji bazowych w celu poprawy średniej jakości puli;

(iv) zwiększają ponoszony przez instytucję koszt ochrony kredytowej lub dochód wypłacany posiadaczom pozycji w ramach sekurytyzacji w związku z pogorszeniem jakości kredytowej puli bazowej;

d) ochrona kredytowa jest egzekwowalna we wszystkich właściwych jurysdykcjach;

e) w stosownych przypadkach z dokumentacji transakcji jasno wynika, że jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca mogą zakupić lub odkupić pozycje sekurytyzacyjne bądź dokonać restrukturyzacji, odkupu lub zastąpienia ekspozycji bazowych poza swoje zobowiązania umowne, jedynie jeżeli takie transakcje zostały przeprowadzone zgodnie z warunkami panującymi na rynku, a strony tych transakcji działają we własnym interesie jako wolne i niezależne podmioty (na warunkach rynkowych);

f) jeżeli opcja odkupu końcowego jest dostępna, spełnia ona również następujące warunki:

(i) opcję realizuje się według uznania instytucji inicjującej;

(ii) opcję można zrealizować wyłącznie wtedy, gdy niespłacone pozostaje co najwyżej 10 % pierwotnej wartości ekspozycji bazowych;

(iii) opcji nie skonstruowano w sposób mający na celu uniknięcie przypisania strat do pozycji wsparcia jakości kredytowej lub innych pozycji posiadanych przez inwestorów w ramach sekurytyzacji ani w jakikolwiek inny sposób mający zapewnić wsparcie jakości kredytowej;

g) instytucja inicjująca otrzymała opinię wykwalifikowanego radcy prawnego, potwierdzającą, że sekurytyzacja spełnia warunki określone w ***lit. d)*** niniejszego ustępu.

(5) Właściwe organy informują EUNB o przypadkach, w których zadecydowały, że możliwe zmniejszenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem nie jest uzasadnione proporcjonalnym przeniesieniem ryzyka kredytowego na osoby trzecie zgodnie z ust. 2, oraz o przypadkach, w których postanowiły one zastosować przepisy ust. ***3.***

(6) EUNB monitoruje zakres praktyk nadzorczych w odniesieniu do uznania przeniesienia istotnej części ryzyka w sekurytyzacji tradycyjnej zgodnie z niniejszym artykułem. ***Ponadto EUNB dokonuje przeglądu*** następujących kwestii:

a) warunków przeniesienia istotnej części ryzyka kredytowego na osoby trzecie zgodnie z ust. 2, 3 i 4;

b) interpretacji „proporcjonalnego przeniesienia ryzyka kredytowego na osoby trzecie" do celów oceny przez właściwe organy przewidzianej w przedostatnim akapicie ust. 2 i w ust. 3;

c) wymogów dotyczących oceny transakcji sekurytyzacyjnych przez właściwe organy, w odniesieniu do których to transakcji jednostka inicjująca ubiega się o uznanie przeniesienia istotnej części ryzyka kredytowego na osoby trzecie zgodnie z ust. 2 lub 3.

EUNB przedstawi Komisji swoje ustalenia w formie sprawozdania do dnia [dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja, po wzięciu pod uwagę sprawozdania EUNB, może przyjąć akt delegowany zgodnie z art. 462 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez doprecyzowanie kwestii wymienionych w lit. a)-c) niniejszego ustępu.

Artykuł 246

Wymogi operacyjne w zakresie opcji przedterminowej spłaty należności

Jeżeli sekurytyzacja obejmuje ekspozycje odnawialne i przedterminową spłatę należności lub podobne środki, uznaje się, że istotna część ryzyka kredytowego została przeniesiona przez instytucję inicjującą jedynie wtedy, gdy spełnione są wymogi określone w art. 244 i 245, a opcja przedterminowej spłaty należności, kiedy zostanie już uruchomiona:

a) nie podporządkowuje roszczeń wyższego szczebla lub o równym stopniu uprzywilejowania posiadanych przez instytucję wobec ekspozycji bazowych roszczeniom innych inwestorów;

b) nie podporządkowuje dalej roszczenia instytucji wobec ekspozycji bazowych w stosunku do roszczeń innych stron;

c) nie zwiększa w inny sposób ekspozycji instytucji na straty związane z odnawialnymi ekspozycjami bazowymi.

SEKCJA 3

OBLICZANIE ▌KWOT EKSPOZYCJI WAŻONYCH RYZYKIEM

Podsekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 247

Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem

1. Jeżeli instytucja inicjująca przeniosła istotną część ryzyka kredytowego związanego z ekspozycjami bazowymi danej sekurytyzacji zgodnie z sekcją 2, instytucja ta może:

   a) w przypadku sekurytyzacji tradycyjnej – wyłączyć ekspozycje bazowe ze swoich obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz, w stosownych przypadkach, kwot oczekiwanej straty;

   b) w przypadku sekurytyzacji syntetycznej – obliczyć kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz, w stosownych przypadkach, kwoty oczekiwanych strat, w odniesieniu do ekspozycji bazowych zgodnie z art. 251 i 252.

2. Jeżeli instytucja inicjująca podjęła decyzję o zastosowaniu ust. 1, oblicza ona kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem określone w niniejszym rozdziale dla pozycji, które może posiadać w ramach sekurytyzacji.

   Jeżeli instytucja inicjująca nie przeniosła istotnej części ryzyka kredytowego lub jeżeli podjęła decyzję o niezastosowaniu ust. 1, ***nie musi ona obliczać kwot ekspozycji ważonych ryzykiem jakiejkolwiek pozycji, którą może posiadać w ramach sekurytyzacji, ale*** nadal uwzględnia ekspozycje bazowe w swoich obliczeniach kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w taki sposób, jakby nie były one objęte sekurytyzacją.

3. Jeżeli ekspozycja dotyczy pozycji w różnych transzach sekurytyzacyjnych, ekspozycję w odniesieniu do każdej z transz uznaje się za odrębną pozycję sekurytyzacyjną. Uznaje się, że dostawcy ochrony kredytowej w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych posiadają pozycje w ramach sekurytyzacji. Pozycje sekurytyzacyjne obejmują ekspozycje z tytułu sekurytyzacji wynikające z kontraktów na stopę procentową lub pochodnych instrumentów walutowych, które instytucja zawarła w drodze transakcji.

4. Kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem włącza się do całkowitej wartości kwot ekspozycji ważonych ryzykiem danej instytucji do celów art. 92 ust. 3, chyba że pozycja sekurytyzacyjna jest odejmowana od pozycji kapitału podstawowego Tier I na podstawie art. 36 ust. 1 ▌ ***lit. k)***.

5. Kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej oblicza się, mnożąc wartość ekspozycji z tytułu pozycji, obliczoną zgodnie z art. 248, przez odpowiednią całkowitą wagę ryzyka.

6. Całkowitą wagę ryzyka ustala się jako sumę wagi ryzyka określoną w niniejszym rozdziale oraz ewentualnej dodatkowej wagi ryzyka zgodnie z art. 270a.

Artykuł 248
Wartość ekspozycji

1. Wartość ekspozycji z tytułu ***pozycji*** sekurytyzacyjnej oblicza się w następujący sposób:

   a) wartością ekspozycji z tytułu bilansowej pozycji sekurytyzacyjnej jest jej wartość księgowa pozostała po zastosowaniu względem pozycji sekurytyzacyjnej odpowiednich korekt z tytułu ***szczególnego*** ryzyka kredytowego zgodnie z art. 110;

b) wartością ekspozycji z tytułu pozabilansowej pozycji sekurytyzacyjnej jest jej wartość nominalna pomniejszona o wartość wszelkich ***stosownych*** korekt z tytułu ***szczególnego*** ryzyka kredytowego ***względem pozycji sekurytyzacyjnej*** zgodnie z art. 110 i pomnożona przez odpowiedni współczynnik konwersji, jak określono w niniejszym ***ustępie***. Współczynnik konwersji wynosi 100 %, z wyjątkiem ***przypadków linii zaliczek gotówkowych. Aby określić wartość ekspozycji z tytułu niewykorzystanej części linii zaliczek gotówkowych, można zastosować współczynnik konwersji równy 0 % do kwoty nominalnej instrumentu wsparcia płynności, który jest bezwarunkowo odwoływalny, pod warunkiem że spłata z tytułu wykorzystania instrumentu jest uprzywilejowana w stosunku do wszelkich innych roszczeń do przepływów pieniężnych z tytułu ekspozycji bazowych, a instytucja wykazała w sposób zadowalający właściwy organ, że stosuje odpowiednio ostrożną metodę mierzenia kwoty niewykorzystanej części instrumentu.***

EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia, co stanowi odpowiednio ostrożną metodę mierzenia kwoty niewykorzystanej części instrumentu

EUNB przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010;

c) wartość ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej, wynikające z instrumentu pochodnego wymienionego w załączniku II, określa się zgodnie z rozdziałem ***6***;

d) instytucja inicjująca może odliczyć od wartości ekspozycji z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej, której przypisano wagę ryzyka równą 1 250 % zgodnie z podsekcją 3 lub którą odliczono od kapitału podstawowego Tier 1 zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. k), kwotę korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego względem ekspozycji bazowych zgodnie z art. 110, a także wszelkie niepodlegające odliczeniu rabaty cenowe przy zakupie związane z takimi ekspozycjami bazowymi w zakresie, w jakim zmniejszyły one fundusze własne.

2. Jeżeli instytucja posiada dwie lub więcej niż dwie pokrywające się pozycje sekurytyzacyjne, włącza do obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem tylko jedną z tych pozycji.

Jeżeli pozycje pokrywają się częściowo, instytucja może podzielić pozycję na dwie części i uznać pokrywanie się jedynie w odniesieniu do jednej części zgodnie z akapitem pierwszym. Ewentualnie instytucja może traktować pozycje tak, jakby się w pełni pokrywały, rozszerzając do celów obliczenia kapitału tę pozycję, która daje wyższe kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem.

Instytucja może również uznać pokrywanie się wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu szczególnego ryzyka dotyczące pozycji w portfelu handlowym z wymogami w zakresie funduszy własnych dotyczącymi pozycji sekurytyzacyjnych w portfelu bankowym, pod warunkiem że instytucja jest w stanie obliczyć i porównać wymogi w zakresie funduszy własnych dotyczące stosownych pozycji.

Do celów niniejszego ustępu dwie pozycje uznaje się za pokrywające się, jeżeli kompensują się wzajemnie w taki sposób, że instytucja jest w stanie zapobiec stratom wynikającym z jednej pozycji poprzez wykonanie zobowiązań wymaganych na mocy drugiej pozycji.

3. Jeżeli do pozycji w ABCP ma zastosowanie art. 270c ***lit. d)***, instytucja może stosować wagę ryzyka przypisaną instrumentowi wsparcia płynności w celu obliczenia kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem dla ABCP, pod warunkiem że instrument wsparcia płynności obejmuje 100 % ABCP wyemitowanych w ramach programu oraz że instrument wsparcia płynności jest instrumentem o równym stopniu uprzywilejowania w stosunku do ABCP w taki sposób, że tworzą pokrywającą się pozycję. Instytucja powiadamia właściwe organy, jeżeli zastosowała przepisy ustanowione w niniejszym ustępie. Do celów ustalenia określonego w niniejszym ustępie zakresu wynoszącego 100 % instytucja może uwzględnić inne instrumenty wsparcia płynności w ramach programu ABCP, pod warunkiem że tworzą one z ABCP pokrywającą się pozycję.

Artykuł 249

Uznanie ograniczenia ryzyka kredytowego w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych

1. Instytucja może uznać ochronę kredytową rzeczywistą lub nierzeczywistą w odniesieniu do danej pozycji sekurytyzacyjnej, jeżeli spełnione są wymogi dotyczące ograniczania ryzyka kredytowego określone w niniejszym rozdziale i w rozdziale 4.

2. Uznana ochrona kredytowa rzeczywista ogranicza się do zabezpieczenia finansowego, które kwalifikuje się do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z rozdziałem 2, jak określono w rozdziale 4, a warunkiem uznania ograniczenia ryzyka kredytowego jest spełnienie odpowiednich wymogów określonych w rozdziale 4.

Za uznaną ochronę kredytową nierzeczywistą oraz uznanych dostawców ochrony kredytowej nierzeczywistej uważa się jedynie ochronę, która kwalifikuje się zgodnie z rozdziałem 4, i dostawców, którzy kwalifikują się zgodnie z tymże rozdziałem, a warunkiem uznania ograniczenia ryzyka kredytowego jest spełnienie odpowiednich wymogów określonych w rozdziale 4.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 uznanym dostawcom ochrony kredytowej nierzeczywistej wymienionym w art. 201 ust. 1 lit. a)–h) uznana ECAI nadaje ocenę kredytową, którą jest stopień jakości kredytowej 2 lub wyższy w momencie uznania ochrony kredytowej po raz pierwszy, a następnie stopień jakości kredytowej 3 lub wyższy. Wymogu określonego w niniejszym akapicie nie stosuje się wobec kwalifikujących się kontrahentów centralnych.

Instytucje, którym zezwolono na stosowanie metody IRB w stosunku do ekspozycji bezpośredniej wobec dostawcy ochrony, mogą oceniać uznawalność zgodnie z akapitem pierwszym na podstawie równoważności między PD dotyczącym dostawcy ochrony a PD związanym ze stopniami jakości kredytowej, o których mowa w art. 136.

4. W drodze odstępstwa od ust. 2 SSPE są uznanymi dostawcami ochrony, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

   a) dana SSPE posiada aktywa, które kwalifikują się jako uznane zabezpieczenie finansowe zgodnie z rozdziałem 4;

   b) aktywa, o których mowa w lit. a), nie są przedmiotem należności ani należności warunkowych o stopniu uprzywilejowania wyższym lub równym w stosunku do należności lub należności warunkowej instytucji otrzymującej ochronę kredytową nierzeczywistą; oraz

   c) spełnione są wszystkie wymogi dotyczące uznania zabezpieczenia finansowego określone w rozdziale 4.

5. Do celów ▌ ust. ***4*** kwota ochrony skorygowana o wszelkiego rodzaju niedopasowania walutowe i niedopasowania terminów zapadalności zgodnie z przepisami rozdziału 4 (***Ga***) ogranicza się do wartości rynkowej wspomnianych aktywów skorygowanej o czynnik zmienności, a wagę ryzyka ekspozycji wobec dostawcy ochrony określoną według metody standardowej (g) ustala się jako średnią ważoną wagę ryzyka, która miałaby zastosowanie do tych aktywów jako zabezpieczenie finansowe według metody standardowej.

6. Jeżeli pozycja sekurytyzacyjna korzysta z pełnej ochrony kredytowej ***lub częściowej ochrony kredytowej na zasadzie proporcjonalnej***, stosuje się następujące wymogi:

   a) instytucja zapewniająca ochronę kredytową oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla ***części*** pozycji sekurytyzacyjnej korzystającej z ochrony kredytowej zgodnie z podsekcją 3, tak jakby posiadała tę ***część*** pozycji bezpośrednio;

   b) instytucja kupująca ochronę ***kredytową*** oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z rozdziałem 4 ***dla tej części objętej ochroną.***

7. We ***wszystkich przypadkach nieobjętych ust. 6*** stosuje się następujące wymogi:

   a) instytucja zapewniająca ochronę kredytową traktuje część pozycji korzystającą z ochrony kredytowej jako pozycję sekurytyzacyjną i oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem, tak jakby posiadała tę pozycję bezpośrednio, zgodnie z podsekcją 3, z zastrzeżeniem ust. 8–***10***;

b) instytucja kupująca ochronę kredytową oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla chronionej pozycji, o której mowa w lit. a), zgodnie z rozdziałem 4. Instytucja traktuje część pozycji sekurytyzacyjnej niekorzystającą z ochrony kredytowej jako odrębną pozycję sekurytyzacyjną i oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z podsekcją 3, z zastrzeżeniem ust. 8–***10.***

8. Instytucje stosujące ▌ metodę SEC-IRBA▌ lub ▌ SEC-SA▌ zgodnie z podsekcją 3 określają punkt inicjujący (A) i punkt kończący (D) odrębnie dla każdej z pozycji uzyskanych zgodnie z ust. 7, tak jakby pozycje te zostały wyemitowane jako odrębne pozycje sekurytyzacyjne w momencie zainicjowania transakcji. Wartość, odpowiednio, K_{IRB} lub K_{SA} oblicza się, uwzględniając pierwotną pulę ekspozycji stanowiących podstawę sekurytyzacji.

9. Instytucje stosujące ▌ SEC-ERBA▌ zgodnie z podsekcją 3 **w *odniesieniu do pierwotnej pozycji sekurytyzacyjnej*** obliczają kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla pozycji uzyskanych zgodnie z ust. 7 w następujący sposób:

a) jeżeli uzyskana pozycja jest wyżej uprzywilejowana, przypisuje się jej wagę ryzyka pierwotnej pozycji sekurytyzacyjnej;

b) jeżeli uzyskana pozycja jest niżej uprzywilejowana, można jej przypisać rating implikowany zgodnie z art. 261 ust. 7. ***Dane wejściowe dotyczące grubości T są w takim przypadku obliczane wyłącznie na podstawie uzyskanej pozycji.*** Jeżeli nie można przypisać ratingu implikowanego, instytucja stosuje wyższą z wag ryzyka wynikających z:

(i) zastosowania metody SEC-SA zgodnie z ust. 8 i podsekcją 3; albo

(ii) wagi ryzyka pierwotnej pozycji sekurytyzacyjnej zgodnie z metodą SEC-ERBA.

10. Uzyskana pozycja o niższym uprzywilejowaniu musi być traktowana jak nieuprzywilejowana pozycja sekurytyzacyjna, nawet jeśli pierwotna pozycja sekurytyzacyjna przed ochroną kwalifikuje się jako uprzywilejowana.

Artykuł 250

Ukryte wsparcie

1. ***Instytucja sponsorująca lub*** instytucja inicjująca, które **w** ***odniesieniu do sekurytyzacji zastosowały przepisy art. 247 ust. 1 i 2 przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem lub które zbyły instrumenty zawarte w ich portfelu handlowym, w związku z czym nie obowiązuje już ich wymóg posiadania funduszy własnych z tytułu ryzyk dotyczących tych instrumentów,*** nie udzielają***, bezpośrednio ani pośrednio,*** wsparcia sekurytyzacji wykraczającego poza ich zobowiązania umowne, z myślą o ograniczeniu potencjalnych lub faktycznych strat inwestorów.

2. Transakcji nie uznaje się za wsparcie do celów ust. 1, jeżeli transakcja została należycie uwzględniona w ocenie przeniesienia istotnej części ryzyka, a obie strony zrealizowały transakcję, działając we własnym interesie jako wolne i niezależne podmioty (na warunkach rynkowych). Instytucja przeprowadza w tym celu pełną kontrolę kredytową transakcji i uwzględnia co najmniej wszystkie następujące elementy:

   a) cenę odkupu;

   b) kapitał instytucji i jej poziom płynności przed odkupem i po nim;

   c) dochody z tytułu ekspozycji bazowych;

   d) dochody z tytułu pozycji sekurytyzacyjnych;

   e) wpływ wsparcia na straty, które jednostka inicjująca prawdopodobnie poniesie w stosunku do inwestorów.

3. Instytucja inicjująca oraz instytucja sponsorująca powiadamiają właściwy organ o każdej transakcji zawartej w związku z sekurytyzacją zgodnie z ust. 2.

4. EUNB zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 wydaje wytyczne określające, co stanowi „warunki rynkowe” do celów niniejszego artykułu oraz w jakich przypadkach struktura transakcji nie ma na celu udzielenia wsparcia.

5. Jeżeli instytucja inicjująca lub instytucja sponsorująca nie spełniają warunków określonych w ust. 1 w odniesieniu do danej sekurytyzacji, uwzględniają one wszystkie ekspozycje bazowe tej sekurytyzacji w swoich obliczeniach kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, tak jakby nie zostały one objęte sekurytyzacją, oraz ujawniają:

   a) fakt udzielenia wsparcia sekurytyzacji z naruszeniem ust. 1; oraz

   b) wpływ udzielonego wsparcia pod względem wymogów w zakresie funduszy własnych.

Artykuł 251

Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem przez instytucje inicjujące dla ekspozycji objętych sekurytyzacją syntetyczną

1. Do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla ekspozycji bazowych instytucja inicjująca sekurytyzację syntetyczną stosuje, w stosownych przypadkach, metody obliczania określone w niniejszej sekcji, a nie metody określone w rozdziale 2. Dla instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz***,*** ***w stosownych przypadkach,*** kwoty oczekiwanej straty **w *odniesieniu do ekspozycji bazowych*** zgodnie z rozdziałem 3, kwota oczekiwanej straty w odniesieniu do takich ekspozycji jest równa zeru.

2. Wymogi określone w ust. 1 mają zastosowanie do całej puli ekspozycji zabezpieczających sekurytyzację. Z zastrzeżeniem art. 252, instytucja inicjująca oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do wszystkich transz sekurytyzacyjnych zgodnie z przepisami niniejszej sekcji, w tym do tych pozycji, w odniesieniu do których dana instytucja może uznać ograniczenie ryzyka kredytowego zgodnie z art. 249. Wagę ryzyka, która ma być zastosowana wobec pozycji, które korzystają z ograniczenia ryzyka kredytowego, można zmienić zgodnie z rozdziałem 4.

Artykuł 252
Sposób traktowania przypadków niedopasowania terminów zapadalności w sekurytyzacjach syntetycznych

Do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 251 wszelkie niedopasowanie terminów zapadalności między ochroną kredytową, poprzez którą osiąga się transfer ryzyka, a ekspozycjami bazowymi oblicza się w następujący sposób:

a) za termin zapadalności ekspozycji bazowych przyjmuje się najdłuższy termin zapadalności którejkolwiek z tych ekspozycji, jednak nie dłuższy niż pięć lat. Termin rozliczenia ochrony kredytowej określa się zgodnie z rozdziałem 4;

b) przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnych, którym zgodnie z niniejszą sekcją przypisuje się wagę ryzyka równą ***1 250*** %, instytucja inicjująca nie uwzględnia żadnych przypadków niedopasowania terminów zapadalności. W odniesieniu do wszystkich pozostałych pozycji stosuje się sposób traktowania przypadków niedopasowania terminów zapadalności określony w rozdziale 4, według następującego wzoru:

$$RW^{*} = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^{*})/(T - t^{*}))) + (RW_{Ass} \cdot ((T - t)/(T - t^{*}))))$$

gdzie:

RW^{*}	=	kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem do celów art. 92 ust. 3 lit. a);
RW_{Ass}	=	kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla ekspozycji bazowych, jeżeli ekspozycje te nie zostały poddane sekurytyzacji, obliczane proporcjonalnie;
RW_{SP}	=	kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem obliczane zgodnie z art. 251, jeżeli nie wystąpił przypadek niedopasowania terminów zapadalności;
T	=	termin zapadalności ekspozycji bazowych wyrażony w latach;
t	=	termin rozliczenia ochrony kredytowej wyrażony w latach;
t^{*}	=	0,25.

Artykuł 253

Zmniejszenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem

1. W przypadku pozycji sekurytyzacyjnej, której zgodnie z niniejszą sekcją przypisano wagę ryzyka równą ***1 250*** %, instytucje mogą zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. k) odliczyć wartość ekspozycji takiej pozycji od kapitału podstawowego Tier I w ramach rozwiązania alternatywnego wobec włączenia danej pozycji do swoich obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem. W tym celu przy obliczaniu wartości ekspozycji można uwzględnić uznaną ochronę rzeczywistą zgodnie z art. 249.

2. W przypadku gdy instytucja korzysta z rozwiązania alternatywnego określonego w ust. 1, może ona odjąć kwotę odliczoną zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. k) od kwoty określonej w art. 268 jako maksymalny wymóg kapitałowy, który byłby obliczony dla ekspozycji bazowych, tak jakby nie zostały one poddane sekurytyzacji.

Podsekcja 2

Hierarchia metod i wspólne parametry

Artykuł 254

Hierarchia metod

1. Instytucje stosują jedną z metod określonych w podsekcji 3 do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem ▌ zgodnie z następującą hierarchią:

   a) ▌ jeżeli spełnione są warunki określone w art. 258***, instytucja stosuje metodę SEC-IRBA zgodnie z art. 259 i 260***;

b) jeżeli nie można zastosować metody SEC-IRBA, ***instytucja stosuje metodę standardową (SEC-SA) zgodnie z art. 263 i 264;***

c) jeżeli nie można zastosować metody SEC-SA, instytucje stosują ▌ metodę opartą na zewnętrznych ratingach ▌ (SEC-ERBA) ***zgodnie z art. 261 i 262*** w odniesieniu do pozycji z ratingiem lub pozycji, wobec której można zastosować rating implikowany▌ **.**

▌

2. W odniesieniu do pozycji z ratingiem lub pozycji, wobec której można ▌ zastosować ***rating implikowany***▌ , instytucje stosują ***metodę SEC-ERBA zamiast metody SEC-SA w każdym z następujących przypadków:***

a) gdy zastosowanie metody SEC-SA spowodowałoby wagę ryzyka wyższą niż 25 % dla pozycji kwalifikujących się jako pozycje w ramach sekurytyzacji STS;

b) gdy zastosowanie metody SEC-SA spowodowałoby wagę ryzyka wyższą niż 25 % lub zastosowanie metody SEC-ERBA spowodowałoby wagę ryzyka wyższą niż 75 % dla pozycji niekwalifikujących się jako pozycje w ramach sekurytyzacji STS;

c) w przypadku transakcji sekurytyzacyjnych zabezpieczonych pulami kredytów na zakup samochodu, umów leasingu samochodów i sprzętu.

3. W przypadkach nieobjętych przepisami ust. 2 i w drodze odstępstwa od ust. 1 lit. b) instytucje mogą stosować metodę SEC-ERBA zamiast metody SEC-SA do wszystkich swoich pozycji sekurytyzacyjnych z ratingiem.

Do celów akapitu pierwszego instytucja zgłasza swoją decyzję właściwemu organowi nie później niż w dniu [45 dni przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] r.

Każda późniejsza decyzja o dalszej zmianie podejścia stosowanego do wszystkich swoich pozycji sekurytyzacyjnych z ratingiem jest zawsze zgłaszana przez instytucję właściwemu organowi przed dniem 15 listopada następującym bezpośrednio po tej decyzji.

W przypadku braku sprzeciwu ze strony właściwego organu do dnia 15 grudnia następującego bezpośrednio po terminie, o którym mowa w akapitach drugim lub trzecim, stosownie do sytuacji, decyzja zgłoszona przez instytucję staje się skuteczna od dnia 1 stycznia następnego roku i jest ważna do momentu wejścia w życie kolejnej decyzji będącej przedmiotem zgłoszenia. Instytucje nie mogą stosować różnych podejść w trakcie tego samego roku.

4. W drodze odstępstwa od ust. ***1 właściwe organy mogą zakazać instytucjom, indywidualnie w każdym przypadku, stosowania metody SEC-SA, w przypadku gdy kwota*** ekspozycji ważonej ryzykiem wynikająca z zastosowania tej metody jest niewspółmierna do ***ryzyk dla instytucji lub stabilności finansowej, w tym – choć nie tylko –*** ryzyka kredytowego nieodłącznie związanego z ekspozycjami stanowiącymi podstawę sekurytyzacji. **W *przypadku ekspozycji niekwalifikujących się jako pozycje w ramach sekurytyzacji STS przedmiotem szczególnej uwagi muszą być sekurytyzacje cechujące się wysokim stopniem skomplikowania i ryzyka.***

5. Bez uszczerbku dla przepisów ust. ***1 niniejszego artykułu*** instytucje mogą stosować metodę wewnętrznych oszacowań (IAA) do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do pozycji bez ratingu w programie ***lub transakcji*** ABCP zgodnie z art. 266, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w art. 265. ***Jeżeli instytucja otrzymała zezwolenie zgodnie z art. 265 ust. 2, a konkretna pozycja w programie lub transakcji ABCP mieści się w zakresie zastosowania objętym takim zezwoleniem, dana instytucja stosuję metodę IAA do obliczenia kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem tej pozycji.***

6. W odniesieniu do pozycji objętej resekurytyzacją instytucje stosują metodę SEC-SA zgodnie z art. 263, z modyfikacjami określonymi w art. ***269***.

7. We wszystkich pozostałych przypadkach pozycjom sekurytyzacyjnym przypisuje się wagę ryzyka równą ***1 250*** %.

8. Właściwe organy informują EUNB o wszelkich ***zgłoszeniach dokonanych na mocy*** ust. 3. EUNB monitoruje ***wpływ niniejszego artykułu na wymogi kapitałowe i*** zakres praktyk ***nadzorczych*** w związku z ust. ***4 i co roku składa Komisji sprawozdanie ze swoich ustaleń*** oraz wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 255

Określenie K_{IRB} oraz K_{SA}

1. W przypadku gdy instytucja stosuje metodę SEC-IRBA zgodnie z podsekcją 3, oblicza ona K_{IRB} zgodnie z ust. 2–5.

2. Instytucje określają K_{IRB}, mnożąc kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem, które zostałyby obliczone zgodnie z rozdziałem 3 w odniesieniu do ekspozycji bazowych, jak gdyby nie zostały one objęte sekurytyzacją, przez ***8 %***, i dzieląc wynik przez wartość ***ekspozycji*** bazowych. K_{IRB} wyraża się w postaci ułamka dziesiętnego o wartości od zera do jednego.

3. Do celów obliczania K_{IRB} kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem, które zostałyby obliczone zgodnie z rozdziałem 3 w odniesieniu do ekspozycji bazowych, obejmują:

   a) kwotę oczekiwanych strat związanych z wszystkimi ekspozycjami bazowymi danej sekurytyzacji, w tym z ekspozycjami bazowymi, których dotyczy niewykonanie zobowiązania i które wciąż stanowią część puli zgodnie z rozdziałem 3; oraz

   b) kwotę nieoczekiwanych strat związanych z wszystkimi ekspozycjami bazowymi, w tym z ekspozycjami bazowymi, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, znajdującymi się w puli zgodnie z rozdziałem 3.

4. Instytucje mogą obliczać K_{IRB}w odniesieniu do ekspozycji bazowych danej sekurytyzacji zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozdziale 3 w odniesieniu do obliczania wymogów kapitałowych dla nabytych wierzytelności. W tym celu ekspozycje detaliczne traktuje się jako nabyte wierzytelności detaliczne, a ekspozycje niedetaliczne jako nabyte wierzytelności korporacyjne.

5. Instytucje obliczają K_{IRB} odrębnie dla ryzyka rozmycia w odniesieniu do ekspozycji bazowych danej sekurytyzacji, jeżeli ryzyko rozmycia dla takich ekspozycji jest istotne.

W przypadku gdy straty z tytułu ryzyka rozmycia i ryzyka kredytowego są traktowane w ramach sekurytyzacji w sposób zbiorczy, instytucje łączą odpowiednie K_{IRB} dotyczące ryzyka rozmycia i ryzyka kredytowego w jedno K_{IRB} do celów podsekcji 3. Istnienie jednego funduszu rezerwowego lub nadzabezpieczenia mogącego pokryć straty z tytułu ryzyka kredytowego albo ryzyka rozmycia można uznać za wskazanie, że te ryzyka są traktowane w sposób zbiorczy.

W przypadku gdy ryzyko rozmycia i ryzyko kredytowe nie są traktowane w ramach sekurytyzacji w sposób zbiorczy, instytucje modyfikują określony w poprzednim akapicie sposób traktowania w celu połączenia w ostrożny sposób odpowiednich K_{IRB}dotyczących ryzyka rozmycia i ryzyka kredytowego.

6. W przypadku gdy instytucja stosuje metodę SEC-SA zgodnie z podsekcją 3, oblicza ona K_{SA}, mnożąc kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem, które zostałyby obliczone zgodnie z rozdziałem 2 w odniesieniu do ekspozycji bazowych, jak gdyby nie zostały one objęte sekurytyzacją, przez 8 %, a następnie dzieląc wynik przez wartość ekspozycji bazowych. K_{SA} wyraża się w postaci ułamka dziesiętnego o wartości od zera do jednego.

Do celów niniejszego ustępu instytucje obliczają wartość ekspozycji z tytułu ekspozycji bazowych bez kompensowania korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego i dodatkowych korekt wartości zgodnie z art. 34 i 110 ani innych redukcji funduszy własnych.

7. Do celów ust. 1–6, w przypadku gdy struktura sekurytyzacji obejmuje użycie SSPE, wszystkie ekspozycje SSPE związane z sekurytyzacją traktuje się jako ekspozycje bazowe. Bez uszczerbku dla powyższego, instytucja może wyłączyć ekspozycje ***SSPE*** z puli ekspozycji bazowych do celów obliczania K_{IRB} lub K_{SA}, jeżeli ryzyko z tytułu ekspozycji ***SSPE*** jest nieistotne lub jeżeli nie wpływa ono na pozycję sekurytyzacyjną instytucji.

   W przypadku sekurytyzacji syntetycznych rzeczywistych wszelkie istotne dochody z tytułu emisji obligacji powiązanych z ryzykiem kredytowym lub innych obligacji finansowanych przez ***SSPE***, które służą jako zabezpieczenie spłaty pozycji sekurytyzacyjnych, uwzględnia się w obliczeniach K_{IRB} lub K_{SA} , jeżeli ryzyko kredytowe zabezpieczenia podlega rozłożeniu strat na transze.

8. Do celów ust. 5 akapit trzeci EUNB wydaje zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 wytyczne dotyczące odpowiednich metod łączenia K_{IRB} odnoszących się do ryzyka rozmycia i ryzyka kredytowego, w przypadku gdy ryzyka te nie są traktowane w sposób zbiorczy w ramach sekurytyzacji.

9. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu bardziej szczegółowego określenia warunków umożliwienia instytucjom obliczania K_{IRB} dla pul bazowych sekurytyzacji zgodnie z ust. 4, w szczególności w odniesieniu do:

   a) wewnętrznej polityki kredytowej i modeli obliczania K_{IRB} w odniesieniu do sekurytyzacji;

b) zastosowania różnych czynników ryzyka względem puli bazowej i, gdy wystarczające, dokładne lub wiarygodne dane na temat puli bazowej nie są dostępne, danych przybliżonych w celu oszacowania PD i LGD; oraz

c) wymogów dotyczących należytej staranności w celu monitorowania działań i polityk sprzedawców wierzytelności lub innych jednostek inicjujących.

EUNB przedłoży Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie jednego roku po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 256

Określenie punktu inicjującego (A) i punktu kończącego (D)

1. Do celów podsekcji 3 instytucje ustalają punkt inicjujący (A) na poziomie progu, począwszy od którego straty w obrębie puli ekspozycji bazowych zaczęłyby być przydzielane do odpowiedniej pozycji sekurytyzacyjnej.

Punkt inicjujący (A) wyraża się w postaci liczby dziesiętnej o wartości od zera do jednego; jest on równy większej z dwóch wartości – zeru lub stosunkowi salda należności puli ekspozycji bazowych w danej sekurytyzacji pomniejszonego o saldo należności wszystkich transz charakteryzujących się wyższym lub równym stopniem uprzywilejowania wobec transzy zawierającej odpowiednią pozycję sekurytyzacyjną do salda należności wszystkich ekspozycji bazowych w danej sekurytyzacji.

2. Do celów podsekcji 3 instytucje ustalają punkt kończący (D) na poziomie progu, począwszy od którego straty w obrębie puli ekspozycji bazowych spowodowałyby całkowitą stratę kwoty głównej w przypadku transzy zawierającej odpowiednią pozycję sekurytyzacyjną.

Punkt kończący (D) wyraża się w postaci liczby dziesiętnej o wartości od zera do jednego; jest on równy większej z dwóch wartości – zeru lub stosunkowi salda należności puli ekspozycji bazowych w danej sekurytyzacji pomniejszonego o saldo należności wszystkich transz charakteryzujących się wyższym stopniem uprzywilejowania wobec transzy zawierającej odpowiednią pozycję sekurytyzacyjną do salda należności wszystkich ekspozycji bazowych w danej sekurytyzacji.

3. Do celów ust. 1 i 2 instytucje traktują nadzabezpieczenie i rachunki rezerw rzeczywistych jako transze, a aktywa obejmujące takie rachunki rezerw jako ekspozycje bazowe.

4. Do celów ust. 1 i 2 instytucje nie uwzględniają rachunków rezerw nierzeczywistych ani aktywów, które nie dostarczają wsparcia jakości kredytowej, takich jak aktywa dostarczające jedynie wsparcie płynności, swapów walutowych lub swapów stóp procentowych oraz rachunków zabezpieczenia gotówkowego związanych z tymi pozycjami sekurytyzacyjnymi. W odniesieniu do rachunków rezerw rzeczywistych i aktywów dostarczających wsparcia jakości kredytowej instytucja traktuje jako pozycje sekurytyzacyjne jedynie te ***części*** tych rachunków lub aktywów, które pokrywają straty.

5. Jeżeli co najmniej dwie pozycje uprzywilejowane tej samej transakcji mają różne terminy zapadalności, ale w przypadku których rozłożenie strat odbywa się w sposób proporcjonalny, obliczenie punktów inicjujących (A) i punktów kończących (D) powinno się opierać na zagregowanym saldzie należności tych pozycji, a będące wynikiem obliczenia punkty inicjujące (A) i punkty kończące (D) muszą być takie same.

Artykuł 257

Określenie terminu zapadalności transzy (M_T)

1. Do celów podsekcji 3 i z zastrzeżeniem ust. 2 instytucje mogą mierzyć termin zapadalności transzy (MT) jako:

   a) średni ważony termin zapadalności płatności umownych należnych w ramach transzy zgodnie z następującym wzorem:

$$\sum_t t \cdot CF_t \Big/ \sum_t CF_t,$$

   gdzie CF_t oznacza wszystkie płatności umowne (kwotę główną, odsetki i opłaty) do zapłacenia przez kredytobiorcę w okresie t; albo

   b) ostateczny prawny termin zapadalności transzy zgodnie z następującym wzorem:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) * 80\ \%,$$

   gdzie ML jest ostatecznym prawnym terminem zapadalności transzy.

▌

2. Do celów ust. 1 określenie terminu zapadalności transzy (M_T) podlega we wszystkich przypadkach dolnej granicy wynoszącej jeden rok i górnej granicy wynoszącej pięć lat.

3. W przypadku gdy instytucja może zostać narażona na potencjalne straty z tytułu ekspozycji bazowych na mocy umowy, instytucja określa termin zapadalności pozycji sekurytyzacyjnej, uwzględniając ***termin rozliczenia umowy oraz*** najdłuższy termin zapadalności takich ekspozycji bazowych. W odniesieniu do ekspozycji odnawialnych stosuje się najdłuższy możliwy na mocy umowy rezydualny termin zapadalności ekspozycji, który mógłby zostać dodany w okresie odnawialności.

4. EUNB monitoruje zakres praktyk w tym obszarze, ze szczególnym uwzględnieniem stosowania ust. 1 lit. a), i – do dnia 31 grudnia 2019 r. – wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Podsekcja 3
Metody obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem

Artykuł 258
Warunki stosowania metody wewnętrznych ratingów (SEC-IRBA)

1. Instytucje stosują metodę SEC-IRBA do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do danej pozycji sekurytyzacyjnej, jeżeli spełnione są następujące warunki:

   a) pozycja jest zabezpieczona pulą IRB lub pulą mieszaną, pod warunkiem że w tym drugim przypadku instytucja jest w stanie obliczyć K_{IRB} zgodnie z sekcją 3 dla ▌ co najmniej 95 % kwoty ekspozycji bazowych ▌;

b) dostępne są wystarczające informacje ▌ odnoszące się do ekspozycji bazowych danej sekurytyzacji, aby instytucja była w stanie obliczyć K_{IRB}; oraz

c) instytucji nie uniemożliwiono stosowania metody SEC-IRBA w odniesieniu do określonej pozycji sekurytyzacyjnej zgodnie z ust. 2.

2. Właściwe organy mogą w poszczególnych przypadkach uniemożliwić stosowanie metody SEC-IRBA, jeżeli dane sekurytyzacje cechuje wysoki stopień skomplikowania lub ryzyka. W tym celu następujące elementy można uznać za cechujące się wysokim stopniem skomplikowania lub ryzyka:

a) wsparcie jakości kredytowej, które może ulec pogorszeniu z powodów innych niż straty w portfelu ▌***;***

b) pule ekspozycji bazowych o wysokim stopniu wewnętrznej współzależności w wyniku skoncentrowanych ekspozycji na pojedyncze sektory lub obszary geograficzne;

c) transakcje, w ***których przypadku*** spłata pozycji sekurytyzacyjnych zależy w wysokim stopniu od czynników ryzyka nieodzwierciedlonych w K_{IRB}; albo

d) bardzo skomplikowane rozłożenie strat na poszczególne transze.

Artykuł 259

Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem według metody SEC-IRBA

1. Według metody SEC-IRBA kwotę ekspozycji ważonych ryzykiem dla danej pozycji sekurytyzacyjnej oblicza się, mnożąc wartość ekspozycji z tytułu pozycji obliczoną zgodnie z art. 248 przez mającą zastosowanie wagę ryzyka ustaloną w następujący sposób, we wszystkich przypadkach z zastrzeżeniem dolnego limitu wynoszącego 15 %:

RW = ***1 250*** % gdzie: $D \leq K_{IRB}$

$RW = 12{,}5 \cdot K_{SSFA(KIRB)}$ gdzie: $A \geq K_{IRB}$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A}\right) \cdot 12.5\right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A}\right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}\right]$$

gdzie: $A < K_{IRB} < D$

gdzie:

K_{IRB} jest narzutem kapitałowym z tytułu puli ekspozycji bazowych zgodnie z definicją w art. 255

D jest punktem kończącym określonym zgodnie z art. 256

A jest punktem inicjującym określonym zgodnie z art. 256

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

gdzie:

$a = -(1 / (p * K_{IRB}))$

$u = D - K_{IRB}$

$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$

gdzie:

$p = \max [0.3; (A + B*(1/N) + C* K_{IRB} + D*LGD + E*MT)]$

gdzie:

N jest efektywną liczbą ekspozycji w puli ekspozycji bazowych, obliczoną zgodnie z ust. 4

LGD jest średnią stratą z tytułu niewykonania zobowiązania w puli ekspozycji bazowych ważoną ekspozycją, obliczoną zgodnie z ust. 5

MT jest terminem zapadalności transzy określonym zgodnie z art. 257

parametry A, B, C, D i E określa się zgodnie z następującą tabelą przeglądową:

		A	B	C	D	E
Niedetaliczne	Uprzywilejowane, granulowane (N ≥ 25)	0	3,56	–1,85	0,55	0,07
	Uprzywilejowane, niegranulowane (N < 25)	0,11	2,61	–2,91	0,68	0,07
	Nieuprzywilejowane, granulowane (N ≥ 25)	0,16	2,87	–1,03	0,21	0,07
	Nieuprzywilejowane, niegranulowane (N < 25)	0,22	2,35	–2,46	0,48	0,07
Detaliczne	Uprzywilejowane	0	0	–7,48	0,71	0,24
	Nieuprzywilejowane	0	0	–5,78	0,55	0,27

2. Jeżeli bazowa pula IRB zawiera zarówno ekspozycje detaliczne, jak i niedetaliczne, pulę dzieli się na jedną podpulę detaliczną oraz jedną podpulę niedetaliczną i dla każdej podpuli oszacowuje się odrębny parametr p (oraz odpowiadające im parametry wejściowe N, K_{IRB} i LGD). Następnie oblicza się średni ważony parametr p dla transakcji na podstawie parametrów p dla każdej podpuli i nominalnej wielkości ekspozycji w każdej podpuli.

3. W przypadku gdy instytucja stosuje metodę SEC-IRBA do puli mieszanej, parametr p oblicza się w oparciu jedynie o te ekspozycje bazowe, do których stosuje się metodę IRB. Ekspozycje bazowe, do których stosuje się metodę standardową, do tych celów się pomija.

4. Efektywną liczbę ekspozycji (N) oblicza się według następującego wzoru:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

gdzie EAD_i stanowi ekspozycję, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, związaną z i-tym instrumentem w puli.

Wielokrotne ekspozycje wobec tego samego dłużnika konsoliduje się i traktuje jako jedną ekspozycję.

5. Średnią LGD ważoną ekspozycją oblicza się według następującego wzoru:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

gdzie LGDi stanowi średnią LGD związaną z wszystkimi ekspozycjami wobec i-tego dłużnika.

Jeżeli ryzyko kredytowe i ryzyko rozmycia z tytułu nabytych wierzytelności są zarządzane w ramach sekurytyzacji w sposób zbiorczy, wkład LGD traktuje się jako średnią ważoną wartość LGD dla ryzyka kredytowego i wartość LGD równą 100 % dla ryzyka rozmycia. Wagami ▌ są wyznaczone niezależnie narzuty kapitałowe w ramach ***metody*** IRB, odpowiednio, z tytułu ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia. W tym celu istnienie jednego funduszu rezerwowego lub ▌ nadzabezpieczenia ▌ mogącego pokryć straty z tytułu ryzyka kredytowego albo ryzyka niewykonania zobowiązania można uznać za wskazanie, że ryzyka te są zarządzane w sposób zbiorczy.

6. Jeżeli udział największej ekspozycji bazowej w puli (C1) wynosi nie więcej niż 3 %, instytucje mogą stosować poniższą uproszczoną metodę do obliczania N i średnich LGD ważonych ekspozycją:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1}\right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\}\right)^{-1}$$

LGD = 0,50

gdzie:

C_m oznacza udział puli odpowiadający sumie największych m ekspozycji ▌; oraz

m jest ustalane przez instytucję.

Jeżeli dostępne jest jedynie C_1 i wielkość ta jest nie większa niż 0,03, wówczas instytucja może ustalić, że LGD wynosi 0,50, a N jest równe $1/C_1$.

7. W przypadku gdy pozycja jest zabezpieczona pulą mieszaną, a instytucja jest w stanie obliczyć K_{IRB} dla co najmniej 95 % kwot ekspozycji bazowych zgodnie z art. 258 ust. 1 lit. a), instytucja oblicza narzut kapitałowy dla bazowej puli ekspozycji jako:

$$d \cdot K_{IRB} + (1-d) \cdot K_{SA},$$

gdzie:

d jest ***odsetkiem*** kwoty ekspozycji z tytułu ekspozycji bazowych, dla których bank może obliczyć K_{IRB}, w stosunku do kwoty ekspozycji z tytułu wszystkich ekspozycji bazowych; oraz

▌

8. W przypadku gdy instytucja posiada pozycję sekurytyzacyjną w postaci instrumentu pochodnego **w *celu zabezpieczenia przed ryzykami rynkowymi, w tym ryzykiem stopy procentowej lub ryzykiem walutowym***, instytucja może przypisać ***temu*** instrumentowi pochodnemu implikowaną wagę ryzyka równoważną wadze ryzyka pozycji odniesienia obliczonej zgodnie z niniejszym artykułem.

   Do celów akapitu pierwszego pozycją odniesienia jest pozycja o stopniu uprzywilejowania pod każdym względem równym w stosunku do instrumentu pochodnego lub, w przypadku braku takiej pozycji o równym stopniu uprzywilejowania, pozycja bezpośrednio podporządkowana względem instrumentu pochodnego.

Artykuł 260

Traktowanie sekurytyzacji STS według metody SEC-IRBA

Według metody SEC-IRBA wagę ryzyka pozycji w ramach sekurytyzacji STS oblicza się zgodnie z art. 259, z zastrzeżeniem następujących modyfikacji:

dolny limit wagi ryzyka dla uprzywilejowanych pozycji sekurytyzacyjnych = 10 %

$p = \max [0{,}3;\ 0{,}5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$

Artykuł 261

Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem według metody zewnętrznych ratingów (SEC-ERBA)

1. Według metody SEC-ERBA kwotę ekspozycji ważonych ryzykiem dla danej pozycji sekurytyzacyjnej oblicza się, mnożąc wartość ekspozycji z tytułu pozycji obliczoną zgodnie z art. 248 przez mającą zastosowanie wagę ryzyka zgodnie z niniejszym artykułem.

2. W odniesieniu do ekspozycji z krótkoterminowymi ocenami kredytowymi lub, gdy zgodnie z ust. 7 można nadać rating implikowany oparty na krótkoterminowej ocenie kredytowej, stosuje się następujące wagi ryzyka:

Tabela 1

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	Wszystkie pozostałe ratingi
Waga ryzyka	15 %	50 %	100 %	***1 250*** %

3. W odniesieniu do ekspozycji z długoterminowymi ocenami kredytowymi lub, gdy zgodnie z ust. 7 można nadać rating implikowany oparty na długoterminowej ocenie kredytowej, stosuje się wagi ryzyka określone w tabeli 2, skorygowane stosownie do przypadku o termin zapadalności transzy ($\boldsymbol{M_T}$) zgodnie z art. 257 i ust. 4 oraz o grubość transzy w przypadku transz nieuprzywilejowanych zgodnie z ust. 5:

Tabela 2

Stopień jakości kredytowej	Transza uprzywilejowana		Transza nieuprzywilejowana (cienka)	
	Termin zapadalności transzy (MT)		Termin zapadalności transzy (MT)	
	1 rok	5 lat	1 rok	5 lat
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	***1 050*** %	***1 050*** %
16	380 %	420 %	***1 130*** %	***1 130*** %
17	460 %	505 %	***1 250*** %	***1 250*** %
Wszystkie pozostałe	***1 250*** %	***1 250*** %	***1 250*** %	***1 250*** %

4. W celu określenia wagi ryzyka dla transz z terminem zapadalności wynoszącym od 1 roku do 5 lat instytucje stosują interpolację liniową wag ryzyka mających, odpowiednio, zastosowanie do jednorocznych i pięcioletnich terminów zapadalności zgodnie z ***tabelą*** 2.

5. W celu ***uwzględnienia*** grubości transzy instytucje obliczają wagę ryzyka dla transz nieuprzywilejowanych w następujący sposób:

RW = [RW po skorygowaniu o termin zapadalności zgodnie z ust. 4] [1 – min(T; 50 %)]

gdzie:

T = grubość transzy mierzona jako D – A

gdzie:

D jest punktem kończącym określonym zgodnie z art. 256

A jest punktem inicjującym określonym zgodnie z art. 256

6. ***Wagi*** ryzyka dla transz nieuprzywilejowanych wynikające z zastosowania ust. 3–5 podlegają dolnemu limitowi wynoszącemu 15 %. Uzyskane ***wagi*** ryzyka nie mogą ponadto być niższe niż waga ryzyka odpowiadająca hipotetycznej transzy uprzywilejowanej w ramach tej samej sekurytyzacji, posiadającej taką samą ocenę kredytową i termin zapadalności.

7. Do celów stosowania ratingów implikowanych instytucje przypisują danej pozycji bez ratingu rating implikowany równoważny ocenie kredytowej pozycji odniesienia z ratingiem, która spełnia wszystkie następujące warunki:

   a) pozycja odniesienia ma stopień uprzywilejowania pod każdym względem równy pozycji sekurytyzacyjnej bez ratingu lub, w przypadku braku pozycji o równym stopniu uprzywilejowania, pozycja odniesienia jest bezpośrednio podporządkowana względem pozycji bez ratingu;

   b) pozycja odniesienia nie korzysta z żadnych gwarancji udzielonych przez osobę trzecią ani z innych form wsparcia jakości kredytowej, które nie są dostępne w przypadku pozycji bez ratingu;

   c) termin zapadalności pozycji odniesienia jest taki sam jak termin zapadalności przedmiotowej pozycji bez ratingu lub dłuższy niż ten termin;

   d) każdy rating implikowany jest na bieżąco aktualizowany w celu odzwierciedlenia wszelkich zmian w ocenie kredytowej pozycji odniesienia.

8. W przypadku gdy instytucja posiada pozycję sekurytyzacyjną w postaci instrumentu pochodnego w celu zabezpieczenia przed ryzykami rynkowymi, w tym ryzykiem stopy procentowej lub ryzykiem walutowym, instytucja może przypisać temu instrumentowi pochodnemu implikowaną wagę ryzyka równoważną wadze ryzyka pozycji odniesienia obliczonej zgodnie z niniejszym artykułem.

Do celów akapitu pierwszego pozycją odniesienia jest pozycja o stopniu uprzywilejowania pod każdym względem równym w stosunku do instrumentu pochodnego lub, w przypadku braku takiej pozycji o równym stopniu uprzywilejowania, pozycja bezpośrednio podporządkowana względem instrumentu pochodnego.

Artykuł 262

Traktowanie sekurytyzacji STS według metody SEC-ERBA

1. Według metody SEC-ERBA wagę ryzyka pozycji w ramach sekurytyzacji STS oblicza się zgodnie z art. 261, z zastrzeżeniem modyfikacji określonych w niniejszym artykule.

2. W odniesieniu do ekspozycji z krótkoterminowymi ocenami kredytowymi lub, gdy zgodnie z art. 261 ust. 7 można nadać rating implikowany oparty na krótkoterminowej ocenie kredytowej, stosuje się następujące wagi ryzyka:

Tabela 3

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	Wszystkie pozostałe ratingi
Waga ryzyka	10 %	***30*** %	***60*** %	***1 250*** %

3. W odniesieniu do ekspozycji z długoterminowymi ocenami kredytowymi lub, gdy zgodnie z art. 261 ust. 7 można nadać rating implikowany oparty na długoterminowej ocenie kredytowej, wagi ryzyka określa się zgodnie z tabelą 4 i koryguje się je o termin zapadalności transzy (M_T) zgodnie z art. 257 i art. 261 ust. 4 oraz o grubość transzy w przypadku transz nieuprzywilejowanych zgodnie z art. 261 ust. 5:

Tabela 4

Stopień jakości kredytowej	Transza uprzywilejowana		Transza nieuprzywilejowana (cienka)	
	Termin zapadalności transzy (MT)		Termin zapadalności transzy (MT)	
	1 rok	5 lat	1 rok	5 lat
1	10 %	***10*** %	15 %	***40*** %
2	10 %	***15*** %	15 %	55 %
3	15 %	***20*** %	***15*** %	***70*** %
4	***15*** %	***25*** %	25 %	***80*** %
5	***20*** %	***30*** %	***35*** %	***95*** %
6	***30*** %	***40*** %	***60*** %	***135*** %
7	***35*** %	***40*** %	***95*** %	***170*** %
8	***45*** %	***55*** %	***150*** %	***225*** %
9	***55*** %	***65*** %	***180*** %	***255*** %
10	***70*** %	***85*** %	***270*** %	***345*** %
11	***120*** %	***135*** %	***405*** %	***500*** %
12	***135*** %	***155*** %	***535*** %	***655*** %
13	***170*** %	***195*** %	***645*** %	***740*** %
14	***225*** %	***250*** %	***810*** %	***855*** %
15	***280*** %	***305*** %	***945*** %	***945*** %
16	***340*** %	***380*** %	***1 015*** %	***1 015*** %
17	***415*** %	***455*** %	***1 250*** %	***1 250*** %
Wszystkie pozostałe	***1 250*** %	***1 250*** %	***1 250*** %	***1 250*** %

Artykuł 263

Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem według metody standardowej (SEC-SA)

1. Według metody SEC-SA kwotę ekspozycji ważonych ryzykiem dla danej pozycji objętej sekurytyzacją oblicza się, mnożąc wartość ekspozycji z tytułu pozycji obliczoną zgodnie z art. 248 przez mającą zastosowanie wagę ryzyka ustaloną w następujący sposób, we wszystkich przypadkach z zastrzeżeniem dolnego limitu wynoszącego 15 %:

RW = ***1 250*** % gdzie $D \leq K_A$

$RW = 12.5 \cdot K_{SSFA(KA)}$ gdzie: $A \geq K_A$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A}\right) \cdot 12.5\right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A}\right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)}\right]$$ gdzie $A<K_A<D$

gdzie:

D jest punktem kończącym określonym zgodnie z art. 256

A jest punktem inicjującym określonym zgodnie z art. 256

K_A jest parametrem obliczonym zgodnie z ust. 2

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

gdzie:

$a = -(1 / (p \cdot K_A))$

$u = D - K_A$

$l = \max (A - K_A; 0)$

p = 1 dla ekspozycji sekurytyzacyjnej, która nie jest ekspozycją resekurytyzacyjną.

2. Do celów ust. 1, K_A oblicza się według następującego wzoru:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

gdzie:

K_{SA} jest narzutem kapitałowym z tytułu puli bazowej zgodnie z definicją w art. 255

W = stosunek*:*

a) sumy nominalnej kwoty ekspozycji bazowych, których dotyczy niewykonanie zobowiązania**,** do

b) kwoty nominalnej wszystkich ekspozycji bazowych.

Do tych celów ekspozycja, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, oznacza ekspozycję bazową, która: (i) jest przeterminowana o 90 dni lub więcej; (ii) jest przedmiotem postępowania upadłościowego lub związanego z niewypłacalnością; (iii) jest przedmiotem egzekucji lub podobnego postępowania; albo (iv) której dotyczy niewykonanie zobowiązania zgodnie z dokumentacją dotyczącą sekurytyzacji.

W przypadku gdy instytucja nie zna stanu zaległości kredytowych w odniesieniu do 5 % lub mniejszego odsetka ekspozycji bazowych w puli, może stosować metodę SEC-SA z zastrzeżeniem dokonania następującej korekty przy obliczaniu K_A:

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Subpool 1 where W known}}}{\text{EAD Total}} \times K_A^{\text{Subpool 1 where w known}} \right) + \frac{EAD_{\text{Subpool 2 where W unknown}}}{\text{EAD Total}}$$

W przypadku gdy instytucja nie zna stanu zaległości kredytowych w odniesieniu do więcej niż 5 % ekspozycji bazowych w puli, pozycji objętej sekurytyzacją przypisuje się wagę ryzyka równą ***1 250*** %.

3. W przypadku gdy instytucja posiada pozycję sekurytyzacyjną w postaci instrumentu pochodnego **w *celu zabezpieczenia przed ryzykami rynkowymi, w tym ryzykiem stopy procentowej lub ryzykiem walutowym***, instytucja może przypisać ***temu*** instrumentowi pochodnemu implikowaną wagę ryzyka równoważną wadze ryzyka pozycji odniesienia obliczonej zgodnie z niniejszym artykułem.

Do celów niniejszego ustępu pozycją odniesienia jest pozycja o stopniu uprzywilejowania pod każdym względem równym w stosunku do instrumentu pochodnego lub, w przypadku braku takiej pozycji o równym stopniu uprzywilejowania, pozycja bezpośrednio podporządkowana względem tego instrumentu pochodnego.

Artykuł 264

Traktowanie sekurytyzacji STS według metody SEC-SA

Według metody SEC-SA wagę ryzyka pozycji w ramach sekurytyzacji STS oblicza się zgodnie z art. 263, z zastrzeżeniem następujących modyfikacji:

dolny limit wagi ryzyka dla uprzywilejowanych pozycji sekurytyzacyjnych = 10 %

p = 0,5

Artykuł 265

Zakres i wymogi operacyjne dotyczące metody wewnętrznych oszacowań (IAA)

1. Instytucje mogą obliczać kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla pozycji bez ratingu w programach ***lub transakcjach*** ABCP według metody IAA zgodnie z art. 266, jeżeli ***spełnione są warunki określone w art. 265*** ust. ***2.***

Jeżeli instytucja otrzymała zezwolenie zgodnie z art. 265 ust. 2, a konkretna pozycja w programie lub transakcji ABCP mieści się w zakresie zastosowania objętym takim zezwoleniem, dana instytucja stosuję metodę IAA do obliczenia kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem tej pozycji.

2. Właściwe organy udzielają instytucjom zezwolenia na posłużenie się IAA w ramach jasno określonego zakresu zastosowania, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) wszystkie pozycje w papierach dłużnych przedsiębiorstw wyemitowanych w ramach programu ABCP są pozycjami z ratingiem;

b) wewnętrzne oszacowanie jakości kredytowej danej pozycji odzwierciedla publicznie dostępne metody oszacowań stosowane przez co najmniej jedną ECAI do przyznawania ratingu pozycjom sekurytyzacyjnym lub ekspozycjom bazowym tego samego typu;

c) papier dłużny przedsiębiorstwa wyemitowany w ramach programu ABCP jest w głównej mierze emitowany dla inwestorów będących osobami trzecimi;

d) proces wewnętrznego oszacowania stosowany przez instytucję jest co najmniej tak ostrożny jak publicznie dostępne oszacowania tych ECAI, które przyznały rating zewnętrzny papierom dłużnym przedsiębiorstw wyemitowanym w ramach programu ABCP, w szczególności w odniesieniu do czynników skrajnych i innych istotnych elementów ilościowych;

e) w metodzie wewnętrznego oszacowania stosowanej przez instytucję uwzględnia się wszystkie publicznie dostępne odpowiednie metody ratingowe stosowane przez ECAI, które przyznają rating papierom dłużnym przedsiębiorstw w ramach programu ABCP; metoda ta obejmuje również klasy ratingowe odpowiadające ocenom kredytowym dokonywanym przez ECAI. Instytucja wciąga do swych rejestrów wewnętrznych oświadczenie wyjaśniające sposób spełnienia wymogów określonych w niniejszej literze i regularnie aktualizuje to oświadczenie;

f) instytucja stosuje metodę wewnętrznych oszacowań do celów wewnętrznego zarządzania ryzykiem, w tym w procesie decyzyjnym, procesie informacji zarządczej i procesie alokacji kapitału wewnętrznego;

g) wewnętrzni lub zewnętrzni audytorzy, ECAI lub działy bądź osoby realizujące zadania w zakresie wewnętrznej kontroli kredytowej lub zarządzania ryzykiem danej instytucji dokonują regularnych przeglądów procesów związanych z oszacowaniami wewnętrznymi oraz jakości wewnętrznych oszacowań jakości kredytowej ekspozycji danej instytucji z tytułu programu ***lub transakcji*** ABCP;

h) instytucja monitoruje zachowanie swoich wewnętrznych ratingów w czasie, aby ocenić skuteczność metody wewnętrznych oszacowań, oraz w razie potrzeby dokonuje korekt stosowanej metody, jeżeli zachowanie ekspozycji regularnie odbiega od zachowania wskazywanego przez wewnętrzne ratingi;

i) program ABCP obejmuje standardy zawierania umów kredytowych i zarządzania zobowiązaniami w postaci wytycznych dla administratora programu dotyczących co najmniej:

   i) kryteriów uznawania aktywów, z zastrzeżeniem lit. j);

   (ii) rodzajów i wartości pieniężnej ekspozycji wynikających z zapewnienia instrumentów wsparcia płynności i wsparcia jakości kredytowej;

   (iii) rozkładu strat na pozycje sekurytyzacyjne w programie ***lub transakcji*** ABCP;

   (iv) prawnego i ekonomicznego rozdziału między przenoszonymi aktywami a podmiotem je sprzedającym;

j) kryteria uznawania aktywów w programie ABCP przewidują co najmniej:

   (i) wykluczenie zakupu aktywów znacznie przeterminowanych lub takich, których dotyczy niewykonanie zobowiązania;

   (ii) ograniczenie nadmiernej koncentracji w stosunku do tego samego dłużnika lub obszaru geograficznego;

   (iii) ograniczenie okresu zapadalności nabywanych aktywów;

k) przeprowadzana jest analiza ryzyka kredytowego i profilu działalności sprzedawcy aktywów, obejmująca co najmniej ocenę:

(i) dotychczasowych oraz oczekiwanych w przyszłości wyników działalności finansowej sprzedawcy;

(ii) aktualnej pozycji sprzedawcy na rynku i jego oczekiwanej przyszłej konkurencyjności;

(iii) dźwigni finansowej sprzedawcy, jego przepływu środków pieniężnych, wskaźnika pokrycia odsetek zyskiem i ratingu długu;

(iv) stosowanych przez sprzedawcę standardów zawierania umów kredytowych, jego zdolności obsługi aktywów oraz procedur ściągania należności;

l) program ABCP obejmuje zasady i procedury ściągania należności, które uwzględniają potencjał operacyjny oraz jakość kredytową jednostki obsługującej oraz zawiera elementy ograniczające ryzyka sprzedawcy i jednostki obsługującej związane z wynikami. Do celów niniejszej litery ryzyka związane z wynikami można ograniczać za pomocą czynników uruchamiających w oparciu o bieżącą jakość kredytową sprzedawcy lub jednostki obsługującej, aby zapobiegać przemieszaniu funduszy w przypadku niewykonania zobowiązania przez sprzedawcę lub jednostkę obsługującą;

m) zagregowane oszacowanie straty z tytułu puli aktywów, którego zakup jest możliwy w ramach programu ABCP, uwzględnia wszystkie źródła potencjalnego ryzyka, takie jak ryzyko kredytowe i ryzyko rozmycia;

n) w przypadku gdy wsparcie jakości kredytowej dostarczane przez sprzedawcę jest mierzone jedynie w oparciu o straty kredytowe, a ryzyko rozmycia jest istotne dla określonej puli aktywów, program ABCP obejmuje oddzielną rezerwę w związku z ryzykiem rozmycia;

o) wymagany poziom wsparcia w ramach programu ABCP oblicza się, uwzględniając dane historyczne z kilku minionych lat, w tym dane dotyczące strat, zaległości kredytowych, przypadków rozmycia oraz wskaźnika obrotu w przypadku wierzytelności;

p) program ABCP zawiera narzędzia strukturalne, które przy zakupie ekspozycji służą ograniczeniu potencjalnego pogorszenia jakości kredytowej portfela bazowego. Do takich narzędzi mogą się zaliczać automatyczne mechanizmy wygasające specyficzne dla danej puli ekspozycji;

q) instytucja ocenia charakterystyczne cechy puli aktywów bazowych, takie jak jej średnia ważona punktowa ocena kredytowa, i identyfikuje wszelkie przypadki koncentracji w stosunku do danego dłużnika lub regionu geograficznego oraz określa granulację puli aktywów.

3. W przypadku gdy działy lub osoby realizujące w danej instytucji zadania w zakresie audytu wewnętrznego, kontroli kredytowej lub zarządzania ryzykiem przeprowadzają przegląd, o którym mowa w ust. 2 lit. g), te działy lub osoby są niezależne od działów lub osób, które wewnątrz instytucji zajmują się kontaktami biznesowymi i obsługą klientów w ramach programu ABCP.

4. Instytucje, które otrzymały zezwolenie na stosowanie metody IAA, nie mogą powrócić do stosowania innych metod w odniesieniu do pozycji, które objęte są zakresem zastosowania metody IAA, chyba że spełnione są wszystkie następujące warunki:

   a) instytucja wykazała w sposób zadowalający właściwy organ zasadność takiego działania;

   b) instytucja otrzymała uprzednie zezwolenie właściwego organu.

Artykuł 266

Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem według metody IAA

1. Według metody IAA instytucja, na podstawie swojego wewnętrznego oszacowania, przypisuje pozycję bez ratingu w ramach ***programu lub transakcji*** ABCP do jednej z klas ratingowych określonych w art. 265 ust. 2 lit. e). Pozycji przypisuje się rating wynikowy, który jest taki sam jak oceny kredytowe odpowiadające tej klasie ratingowej, jak określono w art. 265 ust. 2 lit. e).

2. Rating wynikowy uzyskany zgodnie z ust. 1 jest co najmniej na poziomie klasy inwestycyjnej lub wyższym w chwili przypisania go po raz pierwszy i uważa się go za uznaną ocenę kredytową wydaną przez ECAI do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 261 lub 262, stosownie do przypadku.

Podsekcja 4

Górne limity dotyczące pozycji sekurytyzacyjnych

Artykuł 267

Maksymalna waga ryzyka dla uprzywilejowanych pozycji sekurytyzacyjnych: metoda pełnego przeglądu

1. Instytucja, która zawsze zna skład ekspozycji bazowych, może przypisać uprzywilejowanej pozycji sekurytyzacyjnej maksymalną wagę ryzyka równą średniej wadze ryzyka ważonej ***ekspozycją***, która miałaby zastosowanie do ekspozycji bazowych, gdyby nie zostały one objęte sekurytyzacją.

2. W przypadku pul ekspozycji bazowych, jeżeli instytucja stosuje wyłącznie metodę standardową lub metodę IRB, maksymalna waga ryzyka ***uprzywilejowanej pozycji sekurytyzacyjnej*** jest równa średniej wadze ryzyka ważonej ekspozycją, która miałaby zastosowanie do ekspozycji bazowych zgodnie z, odpowiednio, rozdziałem 2 lub 3, tak jakby nie zostały one objęte sekurytyzacją.

   W przypadku pul mieszanych maksymalną wagę ryzyka oblicza się w następujący sposób:

   a) jeżeli instytucja stosuje metodę SEC-IRBA, części puli bazowej objętej ***metodą*** standardową i części puli bazowej objętej metodą IRB przypisuje się wagę ryzyka odpowiadającą każdej z nich, odpowiednio, według metody standardowej i ***metody*** IRB;

b) jeżeli instytucja stosuje metodę SEC-SA lub SEC-ERBA, maksymalna waga ryzyka dla uprzywilejowanych pozycji sekurytyzacyjnych jest równa średniej ważonej wadze ryzyka ekspozycji bazowych według metody standardowej.

3. Do celów niniejszego artykułu waga ryzyka, która miałaby zastosowanie według metody IRB zgodnie z rozdziałem 3, obejmuje stosunek***:***

a) oczekiwanych strat ***pomnożonych przez 12,5,*** do

b) wartości ekspozycji z tytułu ekspozycji bazowych.

4. W przypadku gdy w wyniku obliczenia maksymalnej wagi ryzyka zgodnie z ust. 1 uzyskuje się wagę ryzyka niższą niż dolne limity wagi ryzyka określone w art. 259–264, stosownie do przypadku, stosuje się tę pierwszą wartość.

Artykuł 268

Maksymalne wymogi kapitałowe

1. Instytucja inicjująca, instytucja sponsorująca lub inna instytucja stosujące metodę SEC-IRBA, bądź instytucja inicjująca lub instytucja sponsorująca stosujące metodę SEC-ERBA lub SEC-SA mogą stosować w odniesieniu do posiadanej przez siebie pozycji sekurytyzacyjnej maksymalne wymogi kapitałowe równe wymogom kapitałowym, które zostałyby obliczone zgodnie z rozdziałem 2 lub 3 w odniesieniu do ekspozycji bazowych, gdyby nie zostały one objęte sekurytyzacją. Do celów niniejszego artykułu wymóg kapitałowy według ***metody*** IRB obejmuje kwotę oczekiwanych strat związanych z tymi ekspozycjami obliczoną zgodnie z rozdziałem 3 oraz kwotę nieoczekiwanych strat pomnożoną przez współczynnik wynoszący 1,06.

2. W przypadku pul mieszanych maksymalny wymóg kapitałowy określa się, obliczając zgodnie z ust. 1 średnią wymogów kapitałowych ważoną ekspozycją dla części ekspozycji bazowych objętych ***metodą*** IRB i metodą standardową.

3. Maksymalnym wymogiem kapitałowym jest wynik mnożenia kwoty obliczonej zgodnie z ust. 1 lub 2 przez ***największą część udziału, jaki instytucja posiada w odnośnej transzy (V), wyrażoną jako wielkość procentowa i*** obliczoną w następujący sposób:

   a) w przypadku instytucji, która posiada co najmniej jedną pozycję sekurytyzacyjną w jednej transzy, współczynnik ***V*** jest równy stosunkowi kwoty nominalnej pozycji sekurytyzacyjnych, które instytucja posiada w tejże transzy, do kwoty nominalnej transzy;

   b) w przypadku instytucji, która posiada pozycje sekurytyzacyjne w różnych transzach, współczynnik ***V*** jest równy maksymalnej części udziału w poszczególnych transzach. W tym celu procentową część udziału w każdej z poszczególnych transz oblicza się w sposób określony w lit. a).

4. Przy obliczaniu maksymalnego wymogu kapitałowego dla pozycji sekurytyzacyjnej zgodnie z niniejszym artykułem całą kwotę wszelkich zysków ze sprzedaży i wspierających jakość kredytową wydzielonych należności odsetkowych wynikających z transakcji sekurytyzacyjnej odlicza się od pozycji kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. k).

Podsekcja 5

Przepisy różne

Artykuł 269

Resekurytyzacje

1. W odniesieniu do pozycji objętej resekurytyzacją instytucje stosują metodę SEC-SA zgodnie z art. 263, z następującymi zmianami:

   a) W = 0 dla każdej ekspozycji wobec transzy sekurytyzacji w obrębie puli bazowej ekspozycji;

   b) p = 1,5;

   c) uzyskana waga ryzyka podlega dolnemu limitowi wagi ryzyka wynoszącemu 100 %.

2. K_{SA} dla sekurytyzacyjnych ekspozycji bazowych oblicza się zgodnie z podsekcją 2.

3. Maksymalnych wymogów kapitałowych określonych w podsekcji 4 nie stosuje się do pozycji resekurytyzacyjnych.

4. W przypadku gdy pula ekspozycji bazowych składa się z transz sekurytyzacji w połączeniu z innymi rodzajami aktywów, parametr K_A określa się jako nominalną średnią ważoną ekspozycję parametru K_A obliczoną indywidualnie dla każdego podzestawu ekspozycji.

Artykuł 270

Pozycje uprzywilejowane w sekurytyzacjach w sektorze MŚP

Instytucja inicjująca może obliczać kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do danej pozycji sekurytyzacyjnej zgodnie z art. 260, 262 lub 264, stosownie do przypadku, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) sekurytyzacja spełnia wymogi ***sekurytyzacji STS*** określone w ***rozdziale 3 sekcja 1 rozporządzenia (UE) .../...*** [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji]***, stosownie do sytuacji,*** inne niż w ***art. 8 ust. 1***;

b) pozycja kwalifikuje się jako uprzywilejowana pozycja sekurytyzacyjna;

c) sekurytyzacja jest zabezpieczona pulą ekspozycji wobec przedsiębiorstw, pod warunkiem że co najmniej ***70*** % spośród tych przedsiębiorstw, w kategoriach salda portfela, kwalifikuje się jako MŚP w ***rozumieniu art.*** 501 w momencie emisji sekurytyzacji ***lub, w przypadku sekurytyzacji odnawialnych, w momencie dodania ekspozycji do sekurytyzacji***;

d) ryzyko kredytowe związane z pozycjami niezatrzymanymi przez instytucję inicjującą jest przenoszone poprzez gwarancję lub kontrgwarancję spełniające wymogi dotyczące ochrony kredytowej nierzeczywistej określone w rozdziale 4 dla metody standardowej w odniesieniu do ryzyka kredytowego;

e) ***osobą trzecią, na rzecz której przenoszone jest ryzyko kredytowe, jest co najmniej jeden z następujących podmiotów:***

(i) rząd centralny lub bank centralny państwa członkowskiego, wielostronny bank rozwoju ▌ **,** organizacja międzynarodowa ***lub podmiot finansowania preferencyjnego***, pod warunkiem że ekspozycje wobec gwaranta lub kontrgwaranta kwalifikują się do wagi ryzyka wynoszącej 0 % zgodnie z ***częścią 3*** rozdział ***2;***

(ii) inwestor instytucjonalny zgodnie z definicją w art. 2 pkt 12 [rozporządzenia w sprawie STS], pod warunkiem że gwarancja lub kontrgwarancja są w pełni zabezpieczone środkami pieniężnymi zdeponowanymi w instytucji inicjującej.

Artykuł 270a

Dodatkowa waga ryzyka

1. W przypadku niespełnienia przez instytucję, w wyniku jej zaniedbania lub zaniechania, wymogów określonych w rozdziale 2 [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji] w jakimkolwiek istotnym względzie, właściwe organy nakładają proporcjonalną dodatkową wagę ryzyka w wysokości co najmniej 250 % wagi ryzyka (maksymalnie do wysokości ***1 250*** %), którą stosuje się do odpowiednich pozycji sekurytyzacyjnych w sposób określony, odpowiednio, w art. 247 ust. 6 lub art. 337 ust. 3. Dodatkowa waga ryzyka wzrasta stopniowo wraz z każdym kolejnym naruszeniem przepisów dotyczących należytej staranności. Właściwe organy uwzględniają zwolnienia dotyczące niektórych sekurytyzacji przewidziane w art. 4 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji], zmniejszając wagę ryzyka, którą w przeciwnym przypadku nałożyłyby zgodnie z niniejszym artykułem w odniesieniu do sekurytyzacji, do której ma zastosowanie art. 4 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji].

2. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ułatwienia osiągnięcia zbieżności praktyk nadzorczych w odniesieniu do wykonania ust. 1 niniejszego artykułu, w tym środków, które należy stosować w przypadku naruszenia obowiązków dotyczących należytej staranności i zarządzania ryzykiem. EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

SEKCJA 4
ZEWNĘTRZNE OCENY KREDYTOWE

Artykuł 270b
Stosowanie ocen kredytowych ECAI

Instytucje mogą jedynie wtedy korzystać z ocen kredytowych w celu określenia wagi ryzyka danej pozycji sekurytyzacyjnej zgodnie z niniejszym rozdziałem, gdy ocena kredytowa została wydana lub zatwierdzona przez ECAI zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009.

Artykuł 270c
Wymogi, jakie muszą spełniać oceny kredytowe ECAI

Do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z sekcją 3 instytucje stosują ocenę kredytową zapewnioną przez ECAI wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

a) nie istnieje żadne niedopasowanie między rodzajami płatności ujętymi w ocenie kredytowej a rodzajami płatności, do których instytucja jest uprawniona na mocy umowy stanowiącej podstawę odnośnej pozycji sekurytyzacyjnej;

b) ECAI publikuje oceny kredytowe oraz informacje o analizie strat i przepływów pieniężnych, wrażliwości ratingów na zmiany w podstawowych założeniach ratingowych, w tym na dochody z tytułu ekspozycji bazowych, jak również o procedurach, metodach, założeniach i kluczowych elementach stanowiących podstawę ocen kredytowych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009. Do celów niniejszej litery informacje uznaje się za publicznie dostępne, jeżeli zostały opublikowane w dostępnym formacie. Za publicznie dostępne nie uznaje się informacji udostępnionych jedynie ograniczonej liczbie podmiotów;

c) oceny kredytowe uwzględnia się w macierzy przejścia danej ECAI;

d) oceny kredytowe nie opierają się, w całości ani w części, na wsparciu nierzeczywistym udzielonym przez samą instytucję. Jeżeli dana pozycja opiera się, w całości lub w części, na wsparciu nierzeczywistym, instytucja uwzględnia tę pozycję w taki sposób, jakby nie posiadała ona ratingu do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do tej pozycji zgodnie z sekcją 3;

e) ECAI zobowiązała się do publikowania wyjaśnień, w jaki sposób dochody z tytułu ekspozycji bazowych wpływają na daną ocenę kredytową.

Artykuł 270d

Stosowanie ocen kredytowych

1. Instytucja może wyznaczyć jedną lub więcej ECAI, których oceny kredytowe stosuje się przy obliczaniu jej kwot ekspozycji ważonych ryzykiem na mocy niniejszego rozdziału („wyznaczona ECAI”).

2. Instytucja stosuje oceny kredytowe swoich pozycji sekurytyzacyjnych w sposób konsekwentny, a nie wybiórczy, i w tym celu spełnia następujące wymogi:

   a) instytucja nie stosuje ocen kredytowych danej ECAI do swoich pozycji w niektórych transzach oraz ocen kredytowych innej ECAI do swoich pozycji w innych transzach w ramach tej samej sekurytyzacji, które mogą posiadać rating nadany przez pierwszą ECAI lub takiego ratingu nie posiadać;

   b) jeżeli w odniesieniu do danej pozycji istnieją dwie oceny kredytowe wydane przez wyznaczone ECAI, instytucja stosuje mniej korzystną ocenę kredytową;

   c) jeżeli w odniesieniu do danej pozycji istnieją trzy lub więcej niż trzy oceny kredytowe wydane przez wyznaczone ECAI, stosuje się dwie najbardziej korzystne oceny kredytowe. Jeżeli dwie najbardziej korzystne oceny są różne, stosuje się mniej korzystną z nich;

   d) instytucja nie zabiega aktywnie o wycofanie mniej korzystnych ratingów.

3. W przypadku gdy ekspozycje stanowiące podstawę sekurytyzacji korzystają z pełnej lub częściowej uznanej ochrony kredytowej zgodnie z rozdziałem 4, a skutki takiej ochrony znajdują odzwierciedlenie w ocenie kredytowej pozycji sekurytyzacyjnej wydanej przez wyznaczoną ECAI, instytucja stosuje wagę ryzyka związaną z tą oceną kredytową. Jeżeli ochrona kredytowa, o której mowa w niniejszym ustępie, nie jest uznana na mocy rozdziału 4, nie uznaje się oceny kredytowej, a pozycję sekurytyzacyjną traktuje się jako pozycję bez ratingu.

4. W przypadku gdy pozycja sekurytyzacyjna korzysta z uznanej ochrony kredytowej zgodnie z rozdziałem 4, a skutki takiej ochrony znajdują odzwierciedlenie w ocenie kredytowej tej pozycji wydanej przez wyznaczoną ECAI, instytucja traktuje pozycję sekurytyzacyjną, tak jakby była pozycją bez ratingu, i oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z rozdziałem 4.

Artykuł 270e
Przyporządkowywanie sekurytyzacji

EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu przyporządkowania w obiektywny i spójny sposób stopni jakości kredytowej określonych w niniejszym rozdziale odpowiadających odnośnym ocenom kredytowym zapewnionym przez wszystkie ECAI. Do celów niniejszego artykułu EUNB w szczególności:

a) różnicuje względne stopnie ryzyka wyrażone w każdej ocenie;

b) bierze pod uwagę czynniki ilościowe, takie jak współczynnik niewykonania zobowiązań lub wskaźniki strat, oraz historyczne wyniki ocen kredytowych każdej ECAI w ramach różnych klas aktywów;

c) bierze pod uwagę czynniki jakościowe, takie jak zakres transakcji ocenionych przez ECAI, stosowaną przez nią metodę i znaczenie jej ocen kredytowych, w szczególności czy oceny te uwzględniają oczekiwaną stratę lub pierwszą stratę w EUR, oraz terminową spłatę odsetek lub ostateczną spłatę odsetek;

d) stara się zapewnić, aby pozycje sekurytyzacyjne, którym przypisuje się taką samą wagę ryzyka na podstawie ocen kredytowych ECAI, podlegały równoważnym stopniom ryzyka kredytowego.

EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 lipca 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/***2010.***";

(***10***) art. 337 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 337

Wymóg w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do instrumentów sekurytyzacyjnych

1. W przypadku tych instrumentów w portfelu handlowym, które stanowią pozycje sekurytyzacyjne, instytucja stosuje wobec pozycji netto obliczonych zgodnie z art. 327 ust. 1 wagę wynoszącą 8 % wagi ryzyka, którą instytucja stosowałaby wobec pozycji w swoim portfelu bankowym zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 5 sekcja 3.

2. Określając wagi ryzyka do celów ust. 1, oszacowań wartości PD oraz LGD można dokonywać w oparciu o dane szacunkowe pochodzące z metody IRC instytucji, której udzielono zezwolenia na wykorzystanie modelu wewnętrznego do określenia ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych. Z tej drugiej możliwości można korzystać wyłącznie pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów, którego udziela się, jeśli wspomniane dane szacunkowe spełniają wymogi ilościowe dla metody IRB zgodnie z tytułem II rozdział 3.

   Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB wydaje wytyczne określające zastosowanie oszacowań wartości PD oraz LGD stanowiących parametry wejściowe, jeśli oszacowania te oparte są na metodzie IRC.

3. W przypadku pozycji sekurytyzacyjnych, które podlegają dodatkowej wadze ryzyka zgodnie z art. 247 ust. 6, stosuje się 8 % całkowitej wagi ryzyka.

4. Instytucja sumuje swoje pozycje ważone wynikające z zastosowania ust. 1, 2 i 3, niezależnie od tego, czy są to pozycje długie czy krótkie, aby obliczyć swój wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego, z wyjątkiem pozycji sekurytyzacyjnych podlegających przepisom art. 338 ust. 4.

5. W przypadku gdy instytucja inicjująca sekurytyzację tradycyjną nie spełnia warunków przeniesienia istotnej części ryzyka określonych w art. 244, instytucja ta uwzględnia ekspozycje stanowiące podstawę sekurytyzacji przy obliczaniu swojego wymogu w zakresie funduszy własnych, tak jakby te ekspozycje nie zostały objęte sekurytyzacją.

   W przypadku gdy instytucja inicjująca sekurytyzację syntetyczną nie spełnia warunków przeniesienia istotnej części ryzyka określonych w art. 245, instytucja ta uwzględnia ekspozycje stanowiące podstawę sekurytyzacji przy obliczaniu swoich wymogów w zakresie funduszy własnych, tak jakby te ekspozycje nie zostały objęte sekurytyzacją, i pomija skutki sekurytyzacji syntetycznej do celów ochrony kredytowej.”;

11. skreśla się część piątą***, a wszystkie odniesienia do części piątej odczytuje się jako odnoszące się do rozdziału 2 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];***

▌

12. w art. 457 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„***c***) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu sekurytyzacji określonych w art. 242–270a;”;

13. dodaje się następujący art. 519***a***:

„Artykuł 519a
Sprawozdanie

Do dnia ***... [trzy*** lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia ***zmieniającego***] Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania przepisów części trzeciej tytuł II rozdział 5 w świetle rozwoju sytuacji na rynkach sekurytyzacyjnych***, w tym z perspektywy makroostrożnościowej i ekonomicznej. Sprawozdaniu temu towarzyszy, w stosownym przypadku, wniosek ustawodawczy; w sprawozdaniu*** ocenia się w ***szczególności następujące punkty:***

a) wpływ hierarchii metod określonej w art. 254 ***oraz obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych, określonych w art. 258–266*** na działalność emisyjną i inwestycyjną instytucji na rynkach sekurytyzacyjnych w Unii***;***

b) skutki dla stabilności finansowej Unii i państw członkowskich***, ze szczególnym naciskiem na potencjalne spekulacje na rynku nieruchomości i zacieśnianie wzajemnych powiązań między instytucjami finansowymi;***

c) ***jakie środki byłyby uzasadnione w celu ograniczania ewentualnych negatywnych skutków sekurytyzacji dla stabilności finansowej oraz przeciwdziałania takim skutkom, przy jednoczesnym zachowaniu jej pozytywnego wpływu na finansowanie, w tym możliwe wprowadzenie maksymalnego limitu ekspozycji z tytułu sekurytyzacji; oraz***

d) ***skutki dla możliwości zapewnienia przez instytucje finansowe zrównoważonego i stabilnego kanału finansowania dla gospodarki realnej, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP.***

W sprawozdaniu uwzględnia się również zmiany regulacyjne na forach międzynarodowych, w szczególności zmiany dotyczące międzynarodowych standardów w sprawie sekurytyzacji.".

Artykuł 2

Przepisy przejściowe dotyczące nierozliczonych pozycji sekurytyzacyjnych

W odniesieniu do ***sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano przed dniem [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia zmieniającego***], instytucje nadal stosują przepisy części trzeciej tytuł II rozdział 5 oraz art. 337 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do dnia 31 grudnia 2019 r. w wersji mającej zastosowanie na dzień [jeden dzień przed datą rozpoczęcia ***stosowania niniejszego rozporządzenia zmieniającego].***

▌

Do celów niniejszego artykułu uznaje się, że w przypadku sekurytyzacji, które nie wiążą się z emisją papierów wartościowych, odniesienie do „sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano" oznacza „sekurytyzacji, których początkowe pozycje sekurytyzacyjne zostały utworzone".

Artykuł 3

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [***1 stycznia 2019***] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*